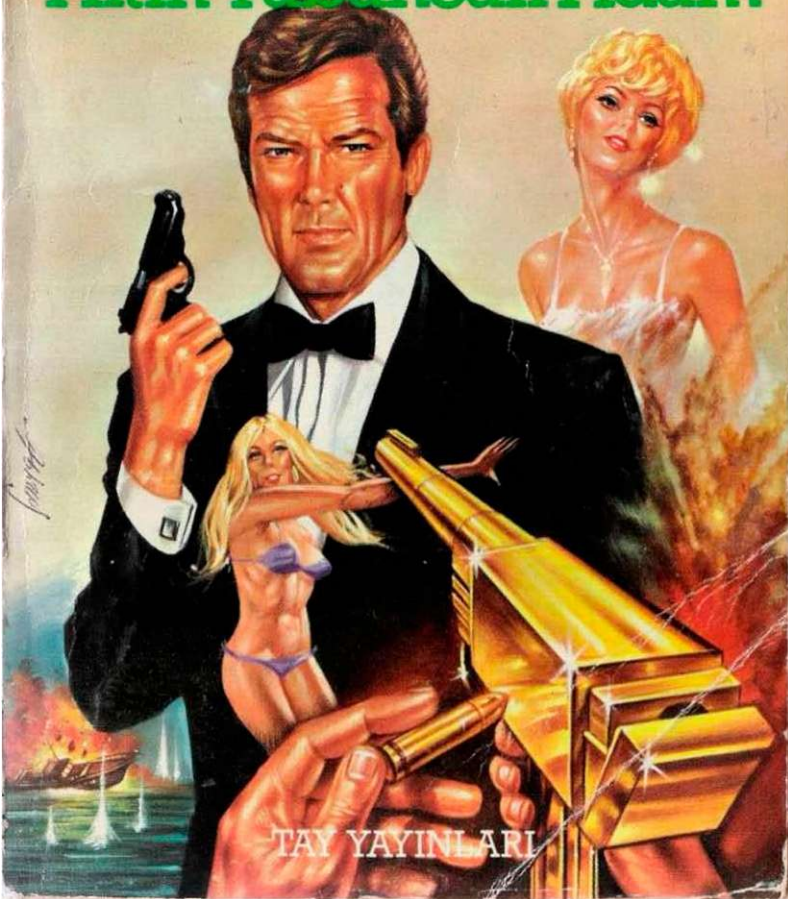

James
BOND

Ian Fleming

Altın Tabancalı Adam

James
BOND

Ian Fleming

Altın Tabancalı
Adam

TAY YAYINLARI

JAMES BOND: 3

Tay Yayınları, Klodfarer Cad. 16 Kat: 3
Türbe [İstanbul (1984) Telefon: 528 43 84

Orijinal adı: THE MAN WITH THE GOLDEN GUN

Türkçesi:
Gülay ÖZBATI

Dizgi : Eldim Ofset /Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı: AlnerDGündüz Ofset/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

"SİZE YARDIM EDEBİLİR MİYİM?"

Gizli Servis'in sırlarının çoğu, serviste çalışan en yetkili kişilerden bile gizlidir. Servis'in bütün sırlarını bilenler yalnızca M. ile yardımcısıdır. "Savaş Kitabı" adıyla anılan ve en gizli sırları içeren dosyayı tutmak M.'nin yardımcısının işidir. Her ikisinin de ölümü halinde, yerlerine gelecek kişilerin bu dosyayı inceleyerek Servis'in bütün gizli işlerini öğrenmeleri amaçlanmıştır.

Örneğin James Bond gibi Gizli Servis'e yıllarını vermiş bir ajan bile, Servis'in halkla ilişkilerinin nasıl yürüdüğünü, Servis'in içine sızmaya kalkışan düşman ajanlarına ya da Gizli Servis elemanlarına karşı girişilebilecek suikast girişimlerine karşı ne gibi önlemler alındığını bilmez.

Bond, Gizli Servis'in bu savunma mekanizmalarının nasıl döndüğünü ancak, kasım ajanın o soğuk sabahında görecekti.

Savunma Bakanlığı, santralındaki kız, bağlantıda olduğu hattı beklemeye aldı ve yanındaki arkadaşına:

— James Bond olduğunu söyleyen bir manyak daha, dedi. Hatta kod numarasını bile biliyor. M. ile

bizzat görüşmekte ısrar ediyor.

Santral şefi olan kız omuz silkti. James Bond'un Japonya'daki bir görev sırasında öldüğü basında açıklanalı bir yıl olmuştu. Ve bu bir yıl boyunca sık sık bu tür iddialarla karşılaşmışlar, çok sayıda telefon almışlardı. Bunlardan biri de her ay arayan kaçık bir kadındı. Kadın, her ayın dolunay zam anında, cennete giderken Satürn gezegeninde takılıp kaldığını iddia ettiği Bond'dan aldığı mesajları Gizli Servis'e iletmesi için santrale bildiriyordu. Santral şefi yanmdakine:

— Onu irtibata bağla, dedi.

İrtibat Servisi, Gizli Servis'in halkla ilişkilerinde ilk elemenin yapıldığı yerdı. Santral memuru, tekrar hatla ilişkiye geçti:

— Bir dakika efendim, sizi birine bağlayacağım. Belki bir yardımı olabilir, dedi.

Yatağının kenarında oturmakta olan James Bond:

— Teşekkür ederim, dedi kısaca.

Bu uzun ve esrarengiz ayrılıktan sonra kimliğini Gizli Servis'e kabul ettirmesinin oldukça güç olacağını tahmin ediyordu zaten. Leningrad'ın Nevsky Prospekt Bulvarı'ndaki modern klinikte kendisini aylarca tedavi eden sevimli "Albay Boris" de bu konuda kendisini uyarılmış, bu tür güvenlik önlemleri ve gecikmelerle karşılaşacağını hatırlatmıştı. Hattın öbür ucundan bir erkek sesi geldi:

— Yüzbaşı Walker konuşuyor. Size nasıl yardım edebilirim ?

James Bond, sabırla, tane tane konuşm aya başladı:

— Binbaşı James Bond konuşuyor. Kod numaram 007. Lütfen beni M.ye ya da sekreteri MoneyD penny'ye bağlar mısınız? Bir randevu almak istiyorum.

Yüzbaşı Walker telefonun yan tarafındaki iki

düğmeye bastı. Bunlardan biri telefon konuşmasını banda alır, diğeri de Scotland Yard'm Özel Şube Harekât Odası'ndaki nöbetçi subayına alarm verirdi. Böylece Özel Şube'nin telefon eden kişinin yerini saptaması ve derhal peşine bir adam takması mümkün olurdu. Ancak bu saptamanın yapılabilmesi için telefon konuşmasının en az beş dakika sürdürülmesi gerekliydi. Şimdi bu iş de, Askeri Haberalma'da savaş esirlerini sorguya çekmekle ün yapmış ve çok zeki bir kişi olan Yüzbaşı Walker'e düşüyordu.

— Korkarım ki, sözünü ettiğiniz kişilerin ikisini de tanımıyorum, dedi. Yanlış numaraya telefon etmediğinizden emin misiniz?

James Bond, Gizli Servis'in dışarıyla haberleşmesini sağlayan başlıca ana hat olan Regents Park numarasını bir kez daha sabırla tekrarlardı. Aslında birçok şeyi olduğu gibi, o numarayı da unutmuştu. Ona uđ nutmaması için Frank Westmacott adına düzenlenmiş sahte İngiliz pasaportunun birinci sayfasına çok küçük harflerle yazdıran da Albay Boris'ti.

Yüzbaşı Walker samimi bir ses tonuyla:

— Evet, dedi. Numarada bir yanlışlık olmadığı anlaşıldı. Fakat yine de kendisiyle konuşmak istediğiniz o iki kişiyi hatırlayamıyorum. Kimdi bu kişiler? Şu M. dediğiniz kişi örneğin? Burada, Bakanlık'ta o isimde bir kişinin bulunduğunu hiç sanmıyorum.

— Harf harf kodlamam ı ister misiniz? Unutmayın ki, herkese açık genel bir hattan konuşuyorum.

Yüzbaşı Walker, karşı tarafta konuşan adamın sesindeki güvenden epey etkilenmişti. Bond duysun diye başka bir düğmeye bastı, bir zil çaldı. Sonra:

— Bir dakika bekleyebilir misiniz acaba? dedi. Öbür hattan arıyorlar da.

Ardından hemen kendi şubesinin şefiyle ilişkiye geçti:

— Rahatsız ettiğim için özür dilerim efendim. Fakat karşımda James Bond olduğunu söyleyen biri var. M. ile görüşmek istiyor. Ben gerekli bütün önlemleri aldım, telefonu Özel Şube'ye de bağladım. Mümkünse siz de bir dakika dinleyebilir misiniz? Teşekkür ederim, efendim.

İki oda ötede, Gizli Servis'in Güvenlik Şubesi Şefi yığılan işlerden bunalmıştı. "Tanrı cezasını versin" diyerek bir düğmeye bastı. Masasının üzerindeki hoparlör derhal canlandı. Güvenlik Şefi masasında taşlaşmış gibi oturdu. Şu anda tek istediği şey bir sigara içmektir. Ama şimdi, odası Yüzbaşı Walker'e ve kendine James Bond süsü veren o deliye açtı. Yüzbaşı Walker'in sesi net bir şekilde duyuldu mikrofondan.

— Çok üzgünüm efendim, beklediğim için özür dilerim. Şimdi konumuza dönelim. Hani şu randevu istediğiniz M.ye yani. Güvenlik konusunda kaygılanmanıza hiç gerek yok. Bize onun hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

James Bond kaşlarını çattı. Bunun farkında değildi ve biri neden kaşlarını çattığını sorsa açıklayamazdı. Nedenini bilmeden sesini alçalttı ve:

— M. dediğim kişi, Amiral Sir Miles Messervy'dir, dedi. Kendisi Savunma Bakanlığı'nda bir şubenin başında bulunuyor. Odası sekizinci katta. Numarası da hatırladığım kadarıyla on ikiydi. Moneyppenny adında bir sekreteri vardı. Güzel bir kız. Esmer güzeli. M.'nin yardımcısının adını da vereyim mi? Hayır mı? Peki, devam edelim. Bugün, günlerden çarşamba, örneğin, Servis kantinindeki yemeğin ne olacağını da söyleyebilirim. Mutlaka biftek ve böbrek ızgara vardır.

Güvenlik Şefi, kendisini Yüzbaşı Walker'e bağlayan direkt telefonun ahizesini aldı. Yüzbaşı Walker aynı anda James Bond'a:

— Bir dakika, }dne öteki telefonda arıyorlar. Bir dakika sürmez efendim, dedi ve yeşil telefonu alıp şefiyle konuşmaj'a başladı:

— O ızgara böbrek ve biftek hikâyesi hiç hoşuma gitmedi, dedi Güvenlik Şefi. Sert'e bağlayın onu. Hayır hayır, iptal edin ilk emri. Yumuşak'a bağlayın. Zaten 007'nin ölümünde baştan beri bazı gariplikler sezmiştim. Bir kere ölümüne ait hiçbir kesin kanıt yok elimizde. Sonra son defa görüldüğü o Japon adaşının halkı da hep bir şeyler saklıyor gibi. James hakkındaki bütün soruşturma boyunca hep, hiçbir şey bilmiyorlar gibi bir tutum takındılar. Her şey mümkündür. Beni gelişmelerden sürekli haberdar edin, tamam mı?

Yüzbaşı Walker tekrar James Bond'la bağlantıya geçti:

— Beklediğimiz için bağışlayın. Bugün çok yüklü bir gün. Neyse, konumuza dönelim. Yani sözünü ettiğiniz soruşturma işine. Korkarım size bizzat yardım edemeyeceğim. Daha doğrusu bizim şubemiz yardım edemeyecek. Ama size yardım edebileceğini sandığım kişinin adresini vereceğim. Binbaşı Townsend aradığınız kişi hakkında size bilgi verebilir umarım. Kalemimiz var mı? Yazın.Kensington Cloisters, No 44. Bana beş dakika izin verin, kendisiyle görüşüp size yardımcı olmasını rica edeyim. Kabul mü?

James Bond canı sıkılmış bir halde:

•İPeki, çok teşekkür ederim, dedi.

Ahizeyi yerine koydu ve dakikası dakikasına tam on dakika bekledi. Sonra ahizeyi aldı, tekrar numarayı istedi.

Bond Ritz Oteli'nde kalıyordu. Orada kalmasını da Albay Boris istemişti. Bond'un KGB arşivindeki dosyası onu son derece lüks bir hayat yaşayan biri olarak tanıtıyordu. Dolayısıyla da Londra'da kaldığı otel bu tanıma uygun olmalıydı.

Bond asansörle otelin Arlington Caddesi'ne bakan kapısına indi. Hemen az ileride bir gazete satıcısının yanında duran adam, ceketinin altına gizlediği minicik bir Minox fotoğraf makinesiyle profilden bir fotoğrafını çekti. Bond birkaç basamak inip otel kapıcısına kendisine bir taksi çağırmasını söylediği zaman da az ilerdeki bir dükkânın önünde duran "Kırmızı Güller" Firması'na ait bir çamaşır kamyoneti içine gizlenmiş teleobjektifti bir Canonflex fotoğraf makinesi "çık" etti. Bond taksiye binip hareket edince kamyonet de ardından takibe başladı. Kamyonetin içindeki bir adam durumu telsizle sürekli olarak Özel Şube Harekât Odası'na bildiriyordu.

Kensington Cloisters, 44 no'lu yapı kırmızı tuğladan, Viktoria üslubunda eski bir binaydı. Bir zamanlar imparatorluk Gürültüyle Mücadele Derneği tarafından kullanılmıştı. Kapısında hâlâ çoktan feshedilen o derneğin tabelası bulunuyordu. Gizli Servis boş binayı İngiliz Milletler Topluluğu İlişkiler Bürosu kanalıyla satın almıştı. Binanın geniş ve eski tip bir bodrumu vardı. Bu bodrum restore edilerek tutuklu hükümlerli bölüme haline getirilmişti. Binanın arka kapısı sakin ve bahçeli evlerin bulunduğu bir mahalleye açılyordu.scanned by darkmaltl

Kırmızı Güller Firması'nın kamyonetindekiler James Bond'un binanın ön kapısından girdiğini gördüler. Sonra, Canonflex, ile çekilen filmler içindeki karanlık odada banyo edilirken, kamyonet normal bir hızla Scotland Yard'm yakınlarındaki garajına yollandı.

Bond:

— Binbaşı Townsend ile randevum var, dedi.

— Buyurun efendim, sizi bekliyorlar. Yağmurluğunuzu alabilir miyim?

İriyarı kapıcı Bond'un trençkotunu bir askıya

astı, askıyı da kapının yanındaki bir sıra kancadan birine taktı. Bond, Binbaşı Townsend'in odasına alındıktan sonra, yağmurluğu derhal birinci kattaki laboDratuvara gidecek, kumaşı dikkatle incelenerek nerenin malı olduğu saptanacaktı. Bu arada ceplerden de toz ve hav örneği alınacak ve daha sonra araştırılmak üzere kaldırılacaktı.

— Lütfen beni izler misiniz efendim?

Yeni boyanmış, duvarları ahşap kaplama daracık bir koridordan yürüdüler. Bu koridordaki tek pencerenin ardında bir flüoroskop gizliydi. Yerdeki halının üzerine basılır basılmaz flüoroskop harekete geçer ve koridordan geçen kişinin üzerinde herhangi bir silah olup olmadığını saptardı. Koridor, üzerlerinde "A" ve "B" yazan iki kapıyla son buluyordu. Kapıcı "B" kapısını vurdu, sonra Bond'un içeri girmesi için yana çekildi.

Burası, hoş manzaralı, ferah ve tabanı gri halıyla kaplı bir odaydı. Krem rengi duvarlara asılı askeri fotoğrafların pahalı çerçeveleri vardı. Şöminenin üzerinde çeşitli yarışmalarda kazanılmış çok sayıda kupa göze çarpıyordu. Ayrıca biri hoş bir kadına, öbürü de üç sevimli çocuğa ait iki fotoğraf vardı kupaların yanında. Bir bürodan çok sevimli bir lobi gibi döşenmiş olan odada bir vazo,yazı masası, ve dosya dolabı vardı. Odanın ortasındaki masada bir vazo dolusu çiçek, şöminenin önünde de rahat iki koltuk bulunuyordu. En az oda kadar sempatik ve rahat olan uzun boylu bir adam, Bond'u görünce yerinden kalktı ve elindeki The Times Gazetesi'ni halının üzerine bırakarak dudaklarında tatlı bir gülüşle Bond'a doğru yürüdü, dostça bir havayla elini sıktı.

Yumuşak adam dedikleri buydu.

— Buyurun, şöyle koltuğa oturun lütfen, dedi. Sigara almaz mısınız? Fakat yanlış hatırlamıyorsam

sizin kullandığınız markadan yok. Sadece Senior Servis var şu anda.

Binbaşı Townsend, Bond'un üç yıldız halkalı Morland Special sigaralarına olan düşkünlüğüne laf arasında değinmiş gibi yaptıktan sonra genç adamın tepkisini izlemiş ve Bond'un yüzünde beliren kayıtsız ifadeyi de gözden kaçırmamıştı. Bond bir sigara aldı ve binbaşının uzattığı ateşte yaktı. Sonra iki koltuğa karşılıklı oturdular. Bond koltukta dimdik duruyordu.

Binbaşı Townsend:

— Eh, dedi. Size nasıl bir yardımda bulunabilirim?

Oysa Bond koridorun öbür tarafındaki "A" odasına alınmış olsaydı, gördüğü muamele çok daha farklı olacaktı. Odada, tıslayarak yanan bir gaz sobası çirkin bir masa ve masanın iki yanına konulmuş iki tahta sandalye ile çıplak floresan ampullerinden başka bir şey yoktu. Eski emniyet müfettişi olan Sert Adam'm (Bir Glaskow Karakolu'nda, bir sanığa yapılan çok ağır muameleden dolayı iftiraya uğradıktan sonra resmi polislikten ayrılmıştı) Bond'a karşı davranışı mutlaka çok farklı olacaktı. Eğer Bond o odaya alınmış olsaydı, Bay Robson olarak tanınan adam orada kendisini korkutmak ve ürkütmek için bütün yolları deneyecekti. Son derece haşin, zorbaca bir sorgu, tehdit. Hatta Bond inatçı davranırsa bodrum katına indirilip hafif tertip dayak ve işkence yoluna başvurulması da mümkündü.

Gizli Servis'e sızmak isteyenleri ve düşman ajanlarını iyi niyetlilerden ayırabilmek için başvuru son eleme işte buydu. Binada bulunan bazı görevliler de gelen mektupları ayırmak ve değerlendirmekle görevliydi. Kurşun kalemle ya da çeşitli renkte mürekkeplerle yazılmış olan ve içlerinde birer fotoğraf buldu.

nan mektuplar cevapsız kalıyordu. Tehdit ya da hakaret mektupları Özel Şube'ye devrediliyordu. İçlerinde ciddiye alınması gereken bilgiler bulunan mektuplar, İngiltere'nin en yetenekli yazı uzmanı tarafından hazırlanmış bir raporla birlikte "gereği yapılmak üzere" Gizli Servis'in İrtibat Şubesi'ne yollanıyordu. Gelen koliler önce hızlı bir şekilde Knightsbridge Kışmaları'ndaki Bomba Demonte Ekibi'ne yollanıyordu. Kısacası binada kılı kırk yaran bir çalışma vardı. Gizli Servis'in güvenliği ve çeşitli sızmaların önlenmesi için elden gelen her şey yapılıyor, ne emekten, ne de paradan tasarruf düşünülüyor. Elbette ki, Gizli Servis'in daha çok yurtdışındaki işlerde görevlendirdiği bir elemanı olan James Bond'un bütün bu güvenlik çalışmalarından haberi yoktu. Haberi olması için bir neden de yoktu. Fakat Albay Boris, Gizli Servis'in bu çalışmalarını bütün ayrıntılarıyla biliyordu. Çünkü dünyanın bütün büyük ülkelerinin gizli servisleri rakipleri olan gizli servislerin halkla ilişkilerini incelerlerdi. Albay Boris de James Bond'un "temiz" kâğıdını alıp eski şefinin bürosuna girmesine tekrar izin verilinceye kadar geçmesi gereken aşamaları ve uğrayacağı muameleleri bir bir anlatmıştı.www.cizgiliforum.com

Bu yüzden James Bond Binbaşı Townsend'in kendisine nasıl yardım edebileceği sorusuna cevap vermeye hazırlanırken, bir an duraladı. Yumuşak Adam'a baktı, sonra bakışlarını şöminedeki alevlere çevirdi. Binbaşı Townsend'in dış görünüşü kendisine verilen bilgilere tıpatıp uyuyordu. Kendisine o an söylemesi için ezberletilmiş şeyleri söylemeden önce Albay Boris'e bu aşamanın hazırlığı için yüz üzerinden doksan puan verdi. O ablak, dost bakışlı yüz, soluk ela gözler, askeri bıyıklar, ince siyah bir kordonun ucunda göğsünden aşağıya sarkan çerçevesiz monokl, geriye doğru taranmış seyrek kır saçlar, iyi dikilmiş

kruvaze mavi ceket ve pantolon, yakası kolalı bir gömlek ve tümen hatırası bir kravat. Albay Boris'in yaptığı tariftam tamına tutuyordu. Bir nokta dışında. Albay Boris, o dost görünümlü gözlerin bir çifte nam-lusu kadar soğuk ve sert bakışlı olduğunu ve dudak-lardaki ince ve zalim ifadeyi söylemeyi unutmıştu.

James Bond sabırsızlandı:

— Son derece basit bu. Kimim diyorsam oyum. Doğal olarak ne yapmam gerekiyorsa, onu yapıyo-rum. Görevim, döndüğümü M.ye bildirmektir, dedi.

— Buna kuşku yok. Fakat şunu da anlamalısınız ki, hemen hemen bir yıla yakın bir süredir örgütle ha-berleşmeniz kesilmiş bulunuyor. Ve dosyanıza resmen "kayıp, muhtemelen öldü" kaydı düşüldü. Hatta ölüm haberiniz The Times Gazetesi'nde bile yer aldı. Kimliğinizi kanıtlayacak herhangi bir belge ya da ka-nıt var mı elinizde? Fotoğraflarınıza çok benzediğinizi itiraf etmeliyim. Fakat sizi daha üst makamlarla iliş-kiye geçirmeden önce durumdan kesin olarak emin ol-mamız gerekiyordu. Beni anlayacağınızı umarım.

— Sekreterim Mary Goodnight adında bir genç kızdı. Beni görürse derhal tanıyacaktı. Ayrıca Gizli Servis'te çalışan yüzlerce insan tanır beni.

— Miss Goodnight yurtdışında bir göreve atandı. Bana Gizli Servis Merkezi'nin iç yapısını ana hatlarıyla şöyle kabaca tarif edebilir misiniz?

Bond istenileni yaptı.

— Tamam, peki Bayan Maria Freudenstadt kim-dir?

— Daha doğrusu kimdi diye sormak istiyorsu-nuz?

— Evet, Bayan Freudenstadt öldü gerçekten.

— Ben de çok yaşayacağını ummuyordum zaten, iki taraflı çalışan bir casustu. Bize çalışıyormuş gibi görünürken KGB hesabına casusluk yapıyordu. 100.

Şube'ye bağlı idi. Size bundan fazlasını söylersem teşekkür almam sanırım.

Binbaşı Townsend bu son derece gizli bilgiler karşısında yenik düşmüştü. İsteddiği cevabı almıştı. Dosyayı kapatan bir cevaptı bu. James Bond olması lazımdı karşısındaki adamın.

— Eh, yavaş yavaş anlaşmaya başladık, dedi. Şimdi sadece nereden geldiğinizi ve bunca zaman nerede olduğunuzu öğrenmek kaldı. Ondan sonra sizi fazla alıkoymayacağım.

— Çok özür dilerim. Bu sorularınızın cevabını ancak M.ye verebilirim.

— Yaa, dedi, Binbaşı Townsend. Yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. Eh, izin verin de bir iki yere telefon edeyim. Bakalım yapabileceğimiz bir şey var mı?

Ayağa kalktı ve konuşmasını sürdürdü:

— Bugünkü Times'i gördünüz mü?

Gazeteyi alıp Bond'a verdi. Parmak izlerinin gazete kâğıdının üzerinde net bir şekilde kalabilmesi için kâğıt özel bir kimyasal işlemden geçirilmişti. Bond gazeteyi aldı.

— Sizi daha fazla bekletmeyeceğim, dedi binbaşı ve çıktı.

Binbaşı Townsend odanın kapısını kapadı ve koridoru geçti. Bay Robson'u yalnız bulacağını bildiği "A" odasına girdi.

— Rahatsız ettiğim için kusura bakma Fred. Şu zımbırtını kullanabilir miyim?

Masanın gerisinde oturan iriyarı adam dişlerinin arasındaki pipoyu çıkarmadan homurdandı, sonra yine elindeki EveningCStandart Gazetesi'nin at yarışları sayfasına daldı.

Binbaşı Townsend yeşil telefonun kulaklığını aldı, kendisini laboratuvara bağladılar.

— Ben Binbaşı Townsend. Herhangi bir haber var mı?

Dikkatle dinledi, sonra teşekkür ederim, dedi. Kendisini Güvenlik Şefi'ne bağladılar.

— Bana sorarsanız efendim, bu adamın 007 olması gerekir. Fotoğraflarından biraz daha zafafça. Parmak izlerini en kısa zamanda size yollayacağım. Her zamanki gibi... Koyu mavi tek düğmeli ceket ve aj'nı kumaştan pantolon, beyaz gömlek, ince siyah örme kravat, siyah makosen... Fakat giydiklerinin hepsi de yeni alınmış. Sırtındaki yağmurluk dün Burberry'den alınmış. Freudenstadt hakkındaki soruyu sordum, doğru cevap verdi. Fakat bundan sonraki soruların cevaplarını ancak M.ye verebileceğini söylüyor. Fakat ne olursa olsun hoşlanmadım bu işten. Sigaranın birini söndürmeden birini yakıyor. Gözleri cam gibi.Dalgın, donuk bir ifade var gözlerinde. Koridordan geçerken farketmeden aldığımız radyoskopi de ceketinin sağ dış cebinde bir tabanca taşıdığını gösteriştir. Garip bir silah, sanki kabzası yok gibi. Bana kalırsa bu adamın hasta bir hali var. M.nin onu kabul etmesini kendi adıma doğru buluyorum. Fakat o zaman da onu nasıl konuştururuz bilemem.

Sözlerine ara verdi bir süre dinledi ve:

— Çok iyi, efendim, telefon başında bekleyeceğim, Robson'un paralelindeyim.diye cevap verdi.

Odaya derin bir sessizlik çöktü. İki adamın araları pek iyi sayılmazdı. Binbaşı Townsend dalgın bakışlarını gaz sobasının alevine dikti, bitişik odada bekleyen adamı enikonu merak ediyordu. Biraz sonra telefon çaldı.

— Evet efendim, tamam efendim. Sekreteriniz servis garajından bir araba yollayabilir mi efendim? Çok teşekkür ederim, efendim.

Bond koltuğunda hâlâ aynı şekilde dimdik oturu-

yordu. The Times Gazetesi de açılmamış halde kucağında daydı. Binbaşı Townsend neşeli bir sesle:

— Eh, bu işi de hallettik, dedi. M.den mesaj getirdim. Senin sağsalım olmandan dolayı son derece memnun olmuş. Yarım saate kadar seni kabul edebilecek. Yardımcısı da M. ile konuştuktan sonra öğle yemeğini birlikte yiyip yiyemeyeceğinizi soruyor.

James Bond ilk defa olarak gülümsedi, ama gözlerindeki donuk bakışı aydınlatmayan cılız bir gülüştü bu.

— Büyük incelik göstermiş. Ama korkarım ki, serbest olam ayacağım. Kendisine söyler misiniz? dedi.

II. BÖLÜM

GİRİŞİM

M.nıı yardımcısı şefinin masasının önünde durdu, kararlı bir ses tonuyla:

— Sizin yerinizde olsam, bunu kesinlikle yapmazdım efendim, dedi. Ben görüşebilirim onunla, veya bir başkası. Ama sizinle görüşmesi hiç hoşuma gitmiyor. Bu işte bir bityeniği seziyorum. Kanımca 007 öbür tarafa geçmiş. Bu adamın Bond olduğuna kuşku yok. Güvenlik Şefi az önce parmak izlerinin ona ait olduğunu bildirdi. Sonra çekilen resimlerdeki kişi de tanıdığımız Bond... Banda alman ses de onun. Fakat mide bulandıran şeyler var. Örneğin Ritz Oteli'ndeki odasında bulduğumuz sahte pasaport. Tamam, hadi buraya sessiz sedasız dönmek için böyle bir çareye başvurdu diyelim. Fakat elindeki son derece profesyonelce hazırlanmış bir pasaport. Tipik bir KGB ürünü. Sonra pasaportun üzerindeki son kayıt da Batı Almanya'ya ait. Önceki gün düşülmüş. Neden Batı Almanya'ya gitdiği zaman B ya da W İstasyonlarına başvurmamış? Her iki şubenin şefi de Bond'un eski dostlarıdır. Özellikle Berlin'de bulunan 016. Sonra neden Londra'ya gelince doğru evine gitmemiş? OraD

da May adında yarı kahya yarı hizmetçi bir kadın vardı. May onun öldüğüne hiçbir zaman inanmadı. Bond kaybolduğundan bu yana kadın kendi biriktirdiği paraları harcayarak, evi her an onun dönüşüne hazır tuttu. Neden Ritz Oteli'ne gidip kalıyor? Sonra üzerindeki yepyeni elbiseler. Ne diye gerek duymuş onlara? Pekâlâ üstündekilerle buraya gelebilirdi. Eğer üstü başı çok berbat durumdaysa, en normal bana bir telefon etmesiydi. Evimin numarasını biliyor. Karşılıklı bir iki kadeh bir şeyler içer, konuşurduk. Anlatacağı hikâyeyi gözden geçirir, sonra da gelir raporumu verirdim. Ama o bütün bunları yapmıyor. Davranışları örgüte sızmak isteyenlerin davranışlarını anımsatıyor insana. Bilmelisiniz ki, Güvenlik Örgütü de fena halde kaygıda.

M.nin yardımcısı sözlerine ara verdi. Şefine laf anlatmasının olanaksız olduğunu anlamıştı. Daha konuşmaya başladığı anda, M. koltuğu ile yana dönmüş ve pencereden Londra'nın silüetini seyretmeye koyulmuştu. Ama yardımcısı sözlerini inatla sürdürdü:

— Bu işi bana bıraksanız, diyorum. İki dakikada Sir James Molony'yi buraya çağırabilir, 007'yi de gözlem ve tedavi için Park'a kaldırtabilirim. Hem de hiç kimseyi rahatsız etmeden yapabiliriz bunu. 007'ye "Önemli Kişi" muamelesi yaparak filan.Kendisine aniden bir toplantıya çağırılmış olduğunuzu söyleyebilirim. Güvenlik Örgütü 007'nin epeyce zayıflamış olduğunu bildiriyor. Bir nekahet dönemi geçirirse hem biraz kilo alır, hem de kendisini toparlardı. Bu da sizden uzak tutmak için pekâlâ bir özür olabilirdi. Zorbalık filan etmeye kalkarsa yatıştırıcı iğneler yaptırabiliriz. James çok iyi dostumdur benim. İleride bütün bunları onun iyiliği için yaptığımızı anlayacaktır. Tabii yapabilirsek bu işi demek istiyorum.

M. koltuğunda ağır ağır öne döndü. Gizli Servis'

te on yıldan fazla bir süredir iki numaralı adam olarak çalışmanın yarattığı gerginliği, yorgunluğu açığa vuran yüzdeki ifadeye baktı. Sonra gülümsedi:

— Teşekkür ederim, dedi. Fakat bu iş sandığın kadar kolay değil korkarım. Ben 007'yi son görevine özel hayatındaki bazı dertlerden uzaklaştırmak için yollamıştım. İş ne şekilde sonuçlandı, hatırlıyorsundur. O kadar basit bir işin Blofeld ile bir meydan savaşı şeklinde sonuçlanacağı hiç aklımıza gelmemişti. 007'nin o işten sonra bir yıla yakın zaman ortadan kaybolacağı da. Şimdi aradan geçen bu bit yılda neler olup bittiğini öğrenmemiz gerekiyor. Aslında 007 yerden göğe kadar haklı. Kendisini o göreve ben gönderdim. Görev dönüşü raporunu doğrudan bana vermek istemesinden daha doğal bir şey olamaz. Ben onu tanırım. Çok inatçıdır. Benden başka kimseyle konuşmayacağını söylüyorsa, konuşmaz. Konuşmamızı sen de dinlersin, bitişik odadan. Bir iki becerikli adamımı-zı da tetikte bulundur. Bir zorbalığa kalkışırsa içeri girin ve yakalayın. Silahına gelince, o konuyu ben halledirim. Şu Tanrının cezası şeyi denediniz mi?

— Denedik efendim, kusursuz çalışıyor. Fakat...
M. elini kaldırdı:

— özür dilerim dostum. Bu bir emirdir.

Dahili telefonun üzerinde bir ışık yanıp söndü.

— Herhalde o. Hemen içeri yolla, olur mu?

— Emredersiniz efendim.

M.nin yardımcısı dışarı çıktı, arkasından kapıyı kap attı.

James Bond ayakta Bayan Moneypenny'ye belli belirsiz gülümseyerek bekliyordu. Genç kızın yüzü kaygılıydı. James Bond bakışlarını M.nin yardımcısına kaydırıp, "Merhaba Bili" dediği zaman da yüzünde yine o dalgın gülümseme vardı. Elini de uzatmadı eski dostuna. Bili Tanner de kendisine son derece yaD

pay gelen bir içtenlikle:

— Merhaba James, dedi. Epey" oldu görüşmeydi.

O sırada gözünün ucuyla Bayan Moneypenny'nin Bond'a belli etmeden olumsuz bir işaret yaptığını gördü. Sonra sekreterin gözlerinin içine dimdik baktı.

— M. derhal 007'yi görmek istiyor.

Bayan Moneypenny son bir çabayla umutsuz bir yalan söyledi:

— Ama M.nin beş dakikaya kadar Başbakanlık'taki toplantıda bulunması gerek, biliyorsunuz, dedi.

— Evet, fakat M. bir özür bulup o toplantıya katılmayacağını bildirmeni istiyor.

M.nin yardımcısı Bond'a döndü:

— Peki James, gir içeri. Öğle yemeğini benimle yiyemeyeceğin için üzuldüm. M. ile işini bitirdikten sonra gel de beş on dakika dedikodu yapalım.

Bond:

— Hayhay,dedi ve omuzlarını geri attı,sonra üzerinde meşgul ışığı yanmaya başlayan kapıdan içeri girdi.

Kapı Bond'un arkasından kapanır kapanmaz Bayan Moneypenny hıçkırarak elleriyle yüzünü örttü. Umutsuzca:

— Oh Bili, dedi, çok garip bir hali var. Nasıl korktum, bilemezsin.

Bili Tanner:

— Sakin ol Penny, dedi. Ne mümkünse yapacağız.

Çabucak bürosuna girerek kapıyı kapadı. Masasının başına geçip, bir düğmeye bastı. Kendisini M.nin odasına bağlayan sistem çalışmaya başladı. Odanın içi M.nin sesiyle doldu.

— Hoşgeldin James, tekrar aramıza dönmen ne güzel. Hele şöyle karşıma otur da, anlat bakalım.

Bili Tanner telefonu açıp Güvenlik Şefi'ni istedi.

James Bond M.nin masasının ön tarafında her zaman oturduğu koltuğa kuruldu. Bir anılar fırtması beyninin içinde tıpkı bozuk bir film makinesinden fena halde çizilip kesilmiş bir film şeridi gibi döndü.

Bond beynini bu anılar fırtnasından kurtarmaya çalıştı. Bütün dikkatini söylemesi ve yapması gereken şeylerde yoğunlaştırmalıydı. Hiçbir şey dikkatini dağıtmamalıydı.

— Korkarım ki, hâlâ hatırlayamadığım çok şey var, efendim. Japonya'daki son görevim sırasında kafama (Sağ şakağına dokundu) çok şiddetli bir darbe yedim. Sonra Vladivostok rıhtımlarında polis tarafından yakalandığım ana kadar bilincim bütünüyle karanlık. Hiçbir şey hatırlamıyorum. Oraya nasıl geldiğimi hiç bilmiyorum. Bana oldukça sert davrandılar. O arada kafama ikinci bir defa daha vurmuş olmalılar. Çünkü birdenbire gerçek kimliğimi ve sandığım gibi bir Japon balıkçısı olmadığımı hatırlayıverdim. Tabii o zaman mahalli polis beni KGB'ye devretti. Parmak izlerimi telefotoyla Moskova'ya geçip hakımda soruşturmaya başladıkları zamanki heyecanlarını görmeliydiniz. Beni hemen şehrin kuzeyindeki Vtoraya Reçka'daki askeri havaalanından bir uçağa koyarak yola çıkardılar. Orada haftalarca sürekli sorguya çektiler. Daha doğrusu sorguya çekmeye çalıştılar. Çünkü hiçbir şey hatırlamıyordum. Ancak kendi bildikleri bazı şeyleri söyleyerek hatırlamama yardımcı oldukları zaman bir şeyler söyleyebiliyordum. Ancak bunlar da oldukça belirsiz ve ayrıntı niteliğinde bilgiler olabiliyordu. Tabii, canlan çok sıkıldı buna.

M.nin kaşları hafifçe çatılmış, gözlerinin arasını da da ince bir çizgi meydana gelmişti.

— Mutlaka öyle olmalı, dedi. Ve sen de hatırlayabildiğin her şeyi onlara söyledin mi? Doğrusu pek cömert davranmışsın.

— Bana her konuda gayet iyi davrandılar efendim. Daha iyisi can sağlığı. Sonra Leningrad'daki o enstitüye yolladılar. Orada da bana "Önemli Kişi" muamelesi yaptılar. En tanınmış beyin uzmanları en yeni teknikleri kullandılar üzerimde. Hayatım boyunca kendileri aleyhine çalışmış olmam, onlarda en küçük bir düşmanlık duygusu uyandırmamış gibiydi. Sonra başka kişiler de geldiler. Bana siyasi durum ve dünya şartları konusundaki görüşlerini anlattılar. Doğu ile Batı'nın dünya barışı için elele vermesi gerekliliğinden söz ettiler. Doğrusu anlattıkları çok mantıklı şeylerdi. O güne kadar meseleyi hiç bu açıdan düşünmemiş olmama şaşırdım. Birçok konuda beni ikna ettiler.

Bond, masanın öbür tarafında, şimdi içlerinde birer öfke kıvılcımı taşıyan berrak mavi gözlerle dimdik baktı:

— Söylemek istediğim şeyleri kavradığınızı sanmıyorum efendim, dedi. Siz bütün hayatınız boyunca birilerine karşı mücadele ettiniz. Hâlâ da aynı şeyi yapıyorsunuz. Ve bu savaşınızda beni de bir maşa gibi kullandınız. Çok şükür ki artık bu defter kapandı.

M. sert bir tonla:

— Kapandığı kesin, dedi. Herhalde Kore Savaşı'nda Çinlilerin eline esir düşüp beyinleri yıkanan savaş tutsaklarına ait raporlar da okumayı unuttuğunuz şeyler arasındaydı. Ruslar o kadar gönülden barış istiyorlarsa KGB'ye ne ihtiyaçları var? Son tahminlere göre, şu anda dünyada Sovyet Gizli Servisleri hesabına çalışan yüz binden fazla insan var. Leningrad'da senin gözlerini boyayan, bu örgüt işte. Geçen ay Münih'te öldürülen Horcher ile Stutz'dan söz ettiler mi sana?

— Ah, evet, söz ettiler efendim. (Bond'un sesinin tonu sabırlıydı.) Ne yapsınlar, batının gizli servislerine karşı kendilerini korumaları gerek. Siz bütün bu

faaliyetlere son verdiğiniz takdirde, onlar da KGB'yi derhal lağvetmekten memnun olacaklardır. Bu konuda gayet açık konuştular benimle.

— İki yüz tümenlerini, denizaltı filolarını ve kıtalararası füzelerini de beraber lağvedecekler herhalde, değil mi?

M. bunları hırıltılı bir sesle sormuştu.

— Tabii, efendim.

— Eh, o insanları o kadar makul ve sevimli bulduysan, neden orada kalmadın? Kalanlar var. Burd gess öldü, fakat pekâlâ gidip Maclean ile kalabiliirdin.

— Buraya dönüp barış için mücadele etmemin daha önemli olduğuna karar verdik, efendim. Siz ve ajanlarınız bana yeraltı çalışmasında çok işe yarayabilecek beceriler öğrettiniz. Onlar da bu becerileri barış uğruna nasıl kullanabileceğimi açıkladılar.

James Bond'un eli doğal bir şekilde ceketinin sağ dış cebine gitti. M.de aynı derecede rahat bir tavırla koltuğunu masasından biraz uzaklaştırdı ve sol eli koltuğun kolu altında bulunan bir düğmeye gitti.

M. ecelin odasına girip karşısında oturmakta olduğunu ve bu ölüm davetini kendi koltuğunda kabul etmesi gerekeceğini anlamıştı. Bunu bilerek:

— Mesela ne şekilde? diye sordu.

Bond'un bütün sinirleri gerilmişti. Dudakları bembeyazdı. Gri mavi gözleri donuk bakışlarla M.ye bakıyordu. Konuşurken, sözcükler kendi iradesi dışında gırtlığından kopup geliyor gibiydi.

— Mesela savaş tahrirçileri tasfiye edilebilirse iyi bir başlangıç olurdu, efendim. Listede bir numaralı adam da şu...

Bond'un sağ elinde siyah kısa namlulu tuhaf bir tabanca belirdi. Fakat sıvı zehir tabancanın namlusundan fişkırdığı anda, tavandaki yarıktan aşağıya kurşun işlemez camdan kocaman bir perde indi, hidD

rolük tıslamasıyla yerdeki yuvasına gömülerek durdu, öldürücü kahverengi sıvı zararsız bir şekilde camın ortasına çarptı. Camın ardından M.nin yüzünü kapamak için refleksiyle kolunu kaldırdığı görüldü.

M.nin yardımcısı hızla odaya dalmıştı. Hemen ardından da Güvenlik Şefi geliyordu. Bond'un üzerine atıldılar. Fakat onun kollarını kavradıkları anda James Bond'un başı göğsüne düşmüştü bile. Tutmamış olsalardı koltuğundan yere kayacaktı. Bir hamleyle onu ayağa kaldırdılar. Bond tamamen baygın durumdaydı. Bir ölüden farkı yoktu. Güvenlik Şefi havayı kokladı. Telaşla:

— Siyanür kokusu bu, dedi. Derhal buradan çıkmalıyız. Çabuk olun.

Tabanca halının üstünde düştüğü yerde duruyordu. Güvenlik Şefi bir tekmede onu uzaklaştırdı. Sonra cam kalkanın arkasından çıkıp gelen M.ye kesin bir sesle:

— Lütfen burayı hemen terkeder misiniz, efendim? dedi. Derhal. Öğle yemeği saatinde burayı temizletirim.

Bu bir emirdi. M. açık kapıya gitti. Bayan MoD neypenny perişan bir halde ayakta duruyordu. James Bond sürüklenerek M.nin yardımcısinin odasına taşınırken dehşetle bu sahneyi seyretti.

— Kapatın şu kapıyı Bayan Moneyppenny, dedi' M. sert bir sesle. Nöbetçi doktoru da derhal çağırın gelsin. Çabuk tut elini kızım. Karşımda öyle aval aval durma. Kimse bu olayla ilgili tek kelime duymayacak, anlaşıldı mı?

Bir isteri nöbeti geçirmek üzere olan Bayan Mo neypenny bu sesle birden toparlandı. Boğuk bir "peki efendim" den sonra kapıyı çekip kapattı ve derhal dahili telefona uzandı.

M. yardımcısının odasına girip kapıyı kapadı.

Güvenlik Şefi Bond'un başucunda diz çökmüştü. Bond'un boynundaki kravatla yaka düğmesini gevşetti. Bond kan ter içindeydi. Soluklar, kesik kesik hırıltıyla çıkıyordu boğazından.M. bir an başını eğerek Güvenlik' Şefi'ne baktı. Sonra bakışları yerde yatan vücudun ötesindeki duvara kaydı. Tekrar yardımcısına döndü. Ne yapacağını bilen bir insanın ses tonuyla:

— Eh, hepsi bu kadar, dedi. Benden önceki Gizli Servis Şefi o koltukta öldü. Basit bir mermiyle hem de. O mermiyi de aşağı yukarı aynı şekilde çıldırmış bir servis elemanı atmıştı. Tabii, delirenlere karşı yasa koymak mümkün değil. Doğrusu o zırlı cam çok iyi iş gördü. Neyse şimdi işimize bakalım. Bu konu kesinlikle dışımıza sızmayacak.

— Bana hemen Sir James Molony'yi bulun. 007'yi de Park'a kaldırtın. Bir ambulans çağırılışın. Muhafızlar mümkün olduğu kadar dikkat çekmesin. Ben durumu Sir Molony'ye öğleden sonra bizzat açıklayacağım. Durum kısaca şu: KGB, 007'yi ele geçirmiş. Beynini yıkamışlar. Zaten onların eline geçtiğinde hasta durumdaymış. Bir çeşit hafıza kaybına uğramış bir haldeymiş. Bütün bildiklerimi size daha sonra anlatırım. Şimdi 007'nin eşyalarını Ritz Oteli'nden aldirtin, hesabını da ödeyin. Ve basma da bir açıklama yapın. Şu tür bir açıklama: "Savunma Bakanlığı bir süre önce kaybolan ve geçen kasım ayında Japonya' da görevli bulunduğu sırada öldüğü sanılan James Bond'un Sovyetler Birliği'ndeki çok tehlikeli gezisinden son derece faydalı bilgilerle dönmüş olduğunu açıklamaktan memnun olduğunu...hayır hayır,kıvanç duyduğunu deyin, bildirir. Geçirdiği zor günlerden dolayı Binbaşı Bond'un sağlığı oldukça bozuktur. Halen doktorların gözetimi altında nekahet dönemini geçirmektedir."

M. sözünün burasında buz gibi bir yüzle gülüm-

seyerek:

— O "faydalı bilgiler" sözü Semicastni Yoldaş ile ekibinin hiç hoşuna gitmeyecektir. Sonra basın bülteninin altına bir de "Dikkat" notu ekleyin. Yazı İşleri Müdürleri için. "Güvenlik nedenleriyle yukarıdaki açıklamaya hiçbir ekleme yapılmaması ya da çok az yapılması ve Binbaşı Bond'un bulunduğu yerin saptanması için girişimde bulunulmaması özellikle rica olunur". Tamam mı? dedi.

Bili Tanner M. ye yetişebilmek için bütün hızıyla yazıyordu. Dikte işinin bitiğini anlayınca başını bloknotundan kaldırıp baktı. Şaşırmış bir hali vardı.

— Ama nasıl olur? 007 aleyhine hiçbir dava açmayacak mısınız? Vatana ihanet ve cinayet girişimi... Askeri Mahkeme'ye vermeyecek miyiz?

— Elbette vermeyeceğiz, dedi M. boğuk bir sesle. Unutmayın, 007 hastaydı. Davranışlarından sorumlu tutulamaz. Bir insanın beynini yıkamak mümkünse, o beyni yıkayıp tekrar eski haline getirmek de mümkün olmalı. Herhalde bu işi yapabilecek en uygun insan da Sir Molony'dir. 007'yi şimdilik yarım maaşla yine eski şubesinin kadrosuna alın. Ve geçen bir yıl içinde birikmiş maaşlarıyla bütün masraf ve tazminatlarını da almasını sağlayın. KGB'nin sınırları, adamlarım dan "birini benim aleyhine çevirebilecek kadar sağlamsa, benim sınırlarım de aynı adamı onların aleyhine çevirmeye kalkışacak kadar sağlamdır. Biliyorsunuz, 007 bir zamanlar çok iyi bir ajandı. Tekrar aynı derecede iyi olmaması için hiçbir neden yok. Öğle yemeğinden sonra Scaramanga hakkındaki raporu getirin bana. 007 tekrar eski haline gelebilirse Scaramanga tam onun dişine uygun bir rakip.

Bili Tanner karşı çıktı.

— Fakat bu düpedüz James'i ölüme yollamaktır efendim. Scaramanga'nın hakkından 007 bile gele-

mez.

M.nin sesi çok boğuktu.

— Bu sabah giriştiği suçtan mahkemeye verilse 007 ne ceza verdi dersiniz? Yirmi yıl mı? En az demek istiyorum yani. Savaş meydanında düşmanla savaşırken ölsün daha iyi. Bu işi başarırsa tekrar eski mevki ve şerefini kazanmış olur. Biz de ona yeniden güvenebilir ve geçmişte olanları unutabiliriz. Kararım kesin-dir.

Kapı vuruldu, nöbetçi doktor odaya girdi. M. doktoru selamladı ve topuklarının üstünde kaskatı dönerek açık kapıdan hızlı adımlarla çıkıp uzaklaştı.

Bili Tanner, uzaklaşan adamın arkasından baktı. Hafifçe:

— Bu adamda kalp değil, taş var, dedi.

Sonra yine o her zamanki titizliği ve çalışkanlığıyla işinin başına döndü. O sadece verilen emirleri uygulardı. Neden diye sormak onun görevi değildi.

III. BÖLÜM

"PİŞTOV" SCARAMANGA

M. Blades Kulübü'nde her zamanki öğle yemeğini yedi. Izgara pisibalıği, ardından nefis bir şeftali. Ve her zamanki gibi yalnız başına pencere önündeki koltuklardan birine oturmuş, The Times Gazetesi'nin sayfaları arkasına gizlenmişti. Zaman zaman gazetesinin sayfalarını çeviriyordu, ama tek bir kelime okuduğu yoktu. O sırada Porterfield, Blades Kulübü'nün övünç kaynağı olan güzel kadın başgarson Lily'ye eğilmiş:

— ihtiyarın bugün garip bir hali var. Mutlaka önemli bir derdi olmalı, diyordu.

Porterfield amatör bir psikolog olduğunu söyleyerek övünür dururdu. Kulüp üyelerinin çoğunun dostuydu, herkesin derdini, sırlarını dinlemeyi severdi. Bu yüzden de bütün müşterileri yakından tanırdı. Emektar uşakların birçoğu gibi, efendilerinin isteklerini ve duygularını çok çabuk anlardı. Lily ile dünyanın en zengin soğuk büfelerinden birinin ardında fısıld daşıyorlardı.

— Sir Miles'm içtiği o korkunç içki nedir bilir misin? dedi bilgiç bir ifadeyle. Şarap Komitesi'nin şarap

listemize girmesine bile izin vermediği kırmızı Cezayir şarabı. O şarabı sadece Sir Miles'm hatırı için kulüpte bulunduruyorlar. Neyse, bir keresinde bana donanmada iken o içkiye "Öfkeliendiren" adını taktıklarını anlatmıştı. Bu şaraptan biraz fazlaca içilince son derece öfkeliendirirmiş insanı. Her neyse, Sir Miles'a hizmet ettiğim şu on yıl boyunca hiçbir zaman o şaraptan yarım şişeden fazla ısmarlamamıştır.

Porterfield'in yüzünde sanki fala bakmış da orada korkunç bir felaket işareti görmüş gibi yapma bir ciddiyet ifadesi belirdi. Devam etti:

— Ama bugün ne oldu biliyor musun? İhtiyar bana "Porterfield," dedi. "Bir şişe öfkeliendirici getir bana, anlıyor musun? Bir şişe dedim." Tabii ben bir şey demedim. Derhal gidip kendisine bir şişe getirdim. Fakat sözlerime mim koy, Lily. Bu sabah mutlaka Sir Miles'ı çok sarsan bir olay olmuş. Kalıbımı basarım çok kötü bir şey olmuş.

O sırada M. salonun dibinden bir elini kaldırdı ve Porterfield'e işaret ederek hesabını istedi.. Porterfield sözünü yarıda keserek ona doğru yürüdü. M. her zamanki gibi hesap fişine dikkat etmeden hesabını beş sterlinlik bir banknotla ödedi. Çünkü parasının üstünü yepyeni banknotlar ve pırıl pırıl bozukluklarla almaktan çok hoşlanırdı. Blades Kulübü'nde üyelere daima yeni basılmış banknot ya da madeni paralarla ödeme yapmak köklü bir gelenektir.

Porterfield, M.nin masasını geri çekti. M. kalıp hızlı adımlarla kapıya yürürken bir yandan da kendisini selamlayanlara dalgın baş işaretleriyle karşılık veriyordu.

Saat iki olmuştu. Eski siyah Phantom modeli Rolls Royce onu sessizce ve süratle kuzeye doğru götürdü. Berkeley Meydanı'nı geçtiler. Oxford Caddesi'ni katederek Wigmore Caddesi yoluyla Regent Park'a

geldiler. Yol boyunca M. pencereden dışarı hiç bakmadı. Başında melon şapkası, arka koltukta dimdik oturmuş dalgın gözlerini şoförün ensesine dikilmişti.

O sabah bürosundan çıktığından beri belki yüzüncü kez, verdiği kararın doğru olduğuna kendini inandırmaya çalıştı. James Bond'u yeniden eski haline döndürmek mümkün olursa, ki dünyanın en ünlü sinir uzmanı olan Sir Molony'nin bunu başaracağına emindi, onu tekrar Çifte Sıfır Şubesi'ndeki normal görevine vermenin saçma bir şey olacağını biliyordu. Geçmişte olanlar affedilebilirdi ama unutulamazdı. En azından uzunca bir süre unutulamazdı. Bond'un hiçbir şey olmamış gibi Servis'te elini kolunu sallayarak dolaşması olayı bilenler için hiç de hoş olmayan bir durum yaratacaktı. Hele hele Bond'un M.nin karşısındaki koltuğa yeniden oturması olayı bilenler için en azından bir süre akıl alır iş değildi. Oysa James Bond, belirli bir hedefe yöneltilebildiği takdirde son derece etkili bir silahtı. Eh, hedef de karşılarmdaydı ve yok edilmek için kaşınıp duruyordu. Bond, M.yi kendisini bir maşa gibi kullanmakla suçlamıştı. Aslı aranırsa, bu Servis'te çalışan herkes gizli bir amaç uğruna kullanılan bir maşaydı. Şu anda önlerinde duran mesele ancak bir cinayetle halledilebilirdi. James Bond şimdiye kadar silahşor olarak büyük bir yetenek olduğunu kanıtlamış ve Çift Sıfırlı Ajan sıfatını kazanmıştı, işte şimdi karşısında bu yeteneklerini kullanmak ve Servis'in güvenini yeniden kazanmak için bir fırsat vardı. Başarırsa eski konumuna ve şöhretine yeniden kavuşacaktı. Başaramazsa da hiç değilse şerefiyle ve görev başında ölmüş olacaktı. Kazansın ya da kaybetsin, bu plan bir çeşit sorunu çözmenin yoluydu. M. bunun üzerinde bir daha durmamaya karar verdi. Arabadan indi, asansörle sekizinci kata çıktı, koridorun sonuna yürüdü. Bürosuna yaklaştığında

hiç bilmediği bir koku geldi burnuna.

Koridorun sonundaki özel kapıdan girmek için anahtarını kullanmadı, sağa dönüp Bayan MoneyD penny'nin kapısından girdi. Bayan Moneypenny her zamanki gibi işe gömülmüş durumdaydı. Ayağa kalk-

— Nedir bu berbat koku Bayan Moneypenny?

— Adını bilmiyorum efendim. Güvenlik Şefi, Savaş Bakanlığı Kimya Savaşı Bürosu'ndan bir ekip getirtti. Büronuzu yeniden kullanabileceğinizi söyledi. Fakat bir süre daha pencerelerinizin açık kalması geD rekliymiş. Onun için ben de kaloriferi biraz daha açturdum. Bay Tanner henüz yemekten dönmedi, fakat talimatlarınızın hepsinin yerine getirilmiş olduğunu size bildirmemi istedi. Sir James saat dörde kadar bir ameliyattaymış. Dörtten sonra telefonunuzu bekleyecek. İstedğiniz dosya da burada efendim.

M. sağ üst köşesinde kırmızı bir yıldız bulunan kahverengi dosyayı aldı.

— 007 ne alemde? Kendisine gelebildi mi? diye sordu.

Bayan Moneypenny'nin yüzünde kıl kıpırdamıyordu.

— Sanırım gelmiş efendim. Nöbetçi doktor yatıştırıcı bir ilaç verdi. Öğle tatilinde de gelip bir sedyeyle götürdüler. Üzerini örtmüşlerdi. Servis asansöründen garaja indirdiler. Durumu hakkında herhangi bir şey sormadım.

— Güzel, neyse bana diğer evrakı getirin. Bugün epey vakit kaybettik zaten.

M. istediği dosya elinde,bürosuna girdi. Bayan Moneypenny evrakı getirip M.ye verdi. Günlük yazışmaları okuyup paraf atarken ve not alırken yanmasında durup bekledi. Yıllar yılı giyilen bahriyeli kasketlerinin cilaladığı öne eğilmiş saçsız kafaya baktı. Son on

yıldır birçok kez yaptığı gibi yine merakla düşündü: Bu adamı seviyor muydu? Yoksa ondan nefret mi ediyordu? Karar vermek gücü. Ama bir konuda kesin emindi; Bu adama hayatında tanıdığı ya da duyduğu bütün erkeklerden daha fazla saygı duyuyordu.

M. dosyayı geri verdi.

— Teşekkür ederim. Şimdi bana bir çeyrek saat izin verin, sonra benimle görüşmek isteyenlerin hepsini kabul edeceğim. Sir James'e edeceğimiz telefon hepsinden önemli tabii.

M. kahverengi dosyayı uzanıp aldı ve açtı. Bir yandan da dalgın dalgın piposunu doldurmaya başladı. Bir kibrit çıkıp çanağına tuttu, sonra koltuğunda geri yaslanarak okumaya başladı:

"FRANCİSCO (PACO) "PİŞTOV" SCARAD MANGA" Bu başlığın altında, daha küçük puntolu harflerle şunlar yazıyordu: "KGB'nin kontrolü altında bulunan kiralık bir katildir. Küba'nın başkenti HaD vana'daki DSS idaresinde çalışır, fakat Karayip ve Orta Amerika devletlerindeki diğer örgütler hesabına da bağımsız olarak iş yapar, özellikle SS, CIA ve diğer dost haberalma örgütlerine karşı cinayetler işlemiş, çok sayıda kişiyi yaralamıştır. Castro'nun iktidara geldiği 1959 yılından beri faaliyete devam etmektedir. Scaramanga'nın yıkıcı faaliyetlerini Castro'nun desteklediği anlaşılmaktadır. Polisçe alman bütün önlemlere rağmen tam bir hareket serbestisine sahip olduğu bilinmekte ve yukarda adı geçen bölgelerde kendisinden hem çok korkulmakta hem de hayranlık beslenmektedir. Faaliyetleriyle o bölgede bir efsane haline gelmiştir. Bölgede kendisine "Altın Tabancalı Adam" adı verilmiştir. Bu isimle anılmasının nedeni taşıdığı tabançadır. Bu tabanca, altın kaplama, uzun namlulu, yarı otomatik bir 45'lik Colt'tur. özel kurşunlar kullanır. Bu kurşunların çekirdeği ağır, yumu

şak 24 ayar altındır. Gömlekleri de gümüştür. Mermi uçları, etkiyi artırmak için dumdum kurşunlarında olduğu gibi haç şeklinde çizilmiştir. Bu cephaneyi Scad ramanga bizzat kendisi imal etmektedir. 267 (İngiliz Guyanı), 398 (Trinidad), 843 (Jamaika) 768 ve 735 (Havana) numaralı ajanlarımızın ölümünden Scad manga sorumludur. Bu kiralık katil ayrıca SS'ten 090 numaralı Bölge Teftiş Subayı'nı iki dizinden yaralayarak emekliye şevkine neden olmuştur. (Yukarıda anılan konularla ilgili olarak Scaramanga'nın Martinik, Haiti ve Panama'daki kurbanlarına ait kayıtlar için Merkez Arşivleri'ne başvurulabilir.)

EŞKALİ: Yaş 42 civarında. Boy 1.95 m. İnce uzun, atletik yapılı. Gözleri açık ela. Saçları kısa kesilmiş, kızılımsı. Uzun favori bırakıyor. Uzun yüzlü, avurtları çökük, yüzü ciddi ifadeli, kumral, kaytan bıyıklı. Kulakları iri ve kafasına yapışık. İki elini de aynı ustalıklarla kullanabiliyor. Elleri iri ve güçlü. Tırnakları son derece bakımlı, manikür yaptırıyor.

AYIRICI ÖZELLİKLERİ: Sol göğsünün altında üçüncü bir meme başı var. (Not: Vodü ve benzeri yerel mezheplerde vücutta üçüncü bir meme başı, o kişinin tehlikelere karşı korunduğuna ve olağanüstü bir cinsel güce sahip olduğuna işaret sayılır.) Doymak bilmeyen bir cinsel isteği vardır; fakat kadın seçmez, her tiple ilişki kurabilir. Çoğu kez adam öldürmeden önce cinsel ilişkide bulunur. Çünkü cinsel ilişkinin nişancılık yeteneğini geliştirdiğine inanır. (Not: Birçok profesyonel tenisçinin, golfçünün, atıcının ve sporcunun da aynı inancı paylaştığı bilinmektedir.)

KÖKENİ: Aynı adı taşıyan Katalanyalı bir ailenin oğludur. Ailesi geçimini sirk yöneticiliği ile kazanmaktaydı. 16 yaşına kadar ailesiyle birlikte yaşamış, o yaşta, ilerde sözü edilecek olaydan sonra ABD'ye kaçmıştır. Orada çeşitli çetelerde ufak tefek işler

alarak bu alanda kendini ispatlamış ve sonunda NevaD da'daki Spangled Çetesi hesabına çalışan profesyonel bir silahşor olmuştur. Scaramanga Las Vegas'taki TiD ara Oteli'nde çetenin kumarhanesinde kumar masalarını gözetmekle görevli olarak çalışmıştır. Gerçekte yaptığı işse, kumarda hile yapanları, çetedeki anlaşmazlıklarda zararlı hale gelenleri temizlemektir. 1968 yılında Detroit'in Mor Çetesi'nden rakibi olan RaD mon Rodriguez ile yaptığı bir düello sonunda ABD' den kaçmak zorunda kalmıştır. Bu düello Las Vegas' taki Thunderbird golf sahasının üçüncü bölgesinde ay ışığında yapılmıştır. Scaramanga rakibinin daha ilk kurşunu sıkmasına fırsat vermeden onu kalbinden iki kurşunla öldürmeyi becermiştir. Uzaklık 20 adım. Bu düellodan sonra kendisine 100 bin dolar ödül verildiği sanılıyor. Daha sonra Las Vegas'ta kazandıkları servetleri Karayip bölgesinde kârlı yatırımlara dönüştürmek isteyen çeteler hesabına bu bölgede uzun seyahatlere çıkmıştır. Gayrimenkul alım satımlardaki ileri görüşlülüğü ve ticari konulardaki becerikliliği sayesinde bu alanda da dikkati çekmiş ve kısa bir süre sonra Dominik diktatörü Trujilo ve Küba diktatörü Batista hesabına çalışmaya başlamıştır. Sonra da Havana'ya yerleşmiş ve siyaset rüzgârlarının hangi yöne eseceğini sezerek Batista hesabına çalışmayı sürdürürken CastD ro ile de gizlice ilişki kurmuştur. Devrim öncesindeki bu sezgisi ve ikili oynaması sayesinde, devrimden sonra DSS (Küba Gizli Servisi) içinde önemli bir konum elde etmeyi başarmıştır. Küba Gizli Servisi'nde kazandığı bu konumun getirdiği yetki ve olanaklardan yararlanarak da yukarıda sözü edilen cinayetleri işlemiştir.

KULLANDIĞI PASAPORTLAR: Küba diplomatik pasaportu dahil çeşitli pasaportlar...

GİRDİĞİ KILIKLAR: Dış görünüşünü gizlemeD

ye ve kılık değiştirmeye hiçbir zaman gerek duymaz. Adının etrafında yaratılan efsane, bir film yıldızı kadar ünlü oluşu ve hiç sabıkasının bulunmaması, ona kendi bölgesinde tam bir hareket serbestliği sağlamaktadır. Bu bölgedeki adalarda ve Orta Amerika'daki cumhuriyetlerde hayranları pek çoktur. (rneğin Jamaika'da Rastafari) ve bu ülkelerdeki etkin baskı gruplarını kontrolü altına alarak kendisine gerekli yardım ve korunmayı sağlamaktadır. Bundan başka Scaramanga, yukarıda sözü edilen grup ve kişilerin kirli paralarıyla gayrimenkul alım satımlarına girişmekte ve dolayısıyla onların resmi temsilcisi sıfatıyla bölge dahilinde her yere rahatça girip çıkabilmektedir. Ayrıca diplomatik pasaport taşıması da bu konuda kendisine büyük kolaylık sağlamaktadır.

KAYNAKLAR: Sınırları kesin olarak bilinmemle birlikte olanakları çok geniştir. Diners Kulüp cinsinden çeşitli kulüplerin kredi kartlarını kullanarak yolculuk etmektedir. Gerektikçe, Küba'nın aslında çok sınırlı olan döviz kaynaklarından da dilediği kadar döviz elde etmekte hiçbir güçlüğe uğramadığı grlm ektedir.

DAVRANIşLARINA YÖN VEREN DÜRTÜLER: (C.C.'nin yorumları) M.snmş piposunu tekrar doldurdu ve yaktı. O bölüme kadar okuduğu Şeyler Scaramanga hakkında zaten bildiği Şeylerdi. Pek yeni bir Şey öğrendiği söylenemezdi. Asıl bundan sonraki kısım ilginçti. "C.C." rumuzu, Oxford niversite'sinin eski bir tarih profesörünün kimliğini gizlemek için kullanılan bir rumuzdu. C.C. Gizli Servis Merkezi'nde, kk ama M.ye göre fazla lüks olan bir büroya sahipti. Arada bir, aklına estike bürosuna geliyor ve Scaramanga dosyasına benzer dosyaları ele alıp inceleyiyor, bilgi topluyor, çeşitli yerlere yazılar yazarak sorular soruyor ve gerekli malzemeyi topladıktan sonra

ra da oturup dosya hakkında bir çeşit bilirkişi raporu hazırlıyordu. M. profesörün pasaklı halinden, yaşama tarzından ve düzensiz çalışmasından pek hoşlanmazdı, ama keskin zekâsına, yorumuyla ve bilgisiyle olaylara getirdiği yeni boyutlara, yargılarındaki isabete saygı duymaktan da geri durmazdı. Dolayısıyla şimdi C.C.nin Scaramanga dosyasıyla ilgili değerlendirmesini de merak ediyordu. Dosyayı okumayı keyifle sürdürdü.

"Bu adam beni çok ilgilendirdi" diye yazıyordu C.C. "Dolayısıyla her zamankinden daha geniş bir soruşturma yaptırım. Çünkü bir kiralık katilin, halk arasında böyle popüler olanına ve hayranlık toplayanına çok ender rastlanır. Scaramanga'nın hiç tanımadığı kişileri, sırf patronları düşman olduğu için emir karşılığında böylesine kılı kıpırdamadan, soğukkanlılıkla öldürebilmesinin, gençliğinde başından geçen korkulu bir olayla yakın ilgisi olduğu kanısındayım."

"Scaramanga gençliğinde, babası Enrico Scaramanga'nın yönettiği seyyar aile sirkinde ufak tefek rollere çıkıyordu. Daha o zamandan keskin bir nişancıydı. Akrobatlar ekibinde dublörük yapıyor ve insan piramidi numarasında çoğu zaman en alttaki o oluyordu. Ayrıca, başında sarığı, hintli giysileriyle sirkin en önünde giden fil sürücüsü rolünü de oynuyordu.

Sürdüğü fil Max adında bir erkek fildi. Yaptığım araştırma sonucu öğrendiğime göre, erkek fillerin, yılın belli dönemlerinde kulaklarının arkasında bir salgı birikintisi oluşmuş ve bu hayvanı oldukça huzursuz ettiği için bu birikintinin sık sık temizlenmesi gerekirmiş. Sirkin Trieste'ye yaptığı bir turne sırasında, Max'in kulağının arkasında söz konusu salgı birikintisi oluşmuş, ancak ihmal sonucu farkedilip temizlenememiş. Sirkin büyük çadırı, sahili takip eden demiryolu kenarındaki bir kasabanın yakınında kuD

rulmuşmuş. işte o gece, kanımca genç Scaramanga'nm ondan sonraki hayatını derinden etkileyen ola)" patlak vermiş. O gece Max birdenbire parlamış, genç Scaramanga'yı üzerinden atmış ve korkunç çığlıklarla önüne geleni çiğneyerek,etrafına ölüm saçarak seyircilerin arasından geçmiş ve demiryoluna doğru yokuş aşağı son sürat koşmaya başlamış. (O zamanın gazeteleri, filin koşusunu, pırıl pırıl dolunayın altında tüyler ürpertici bir görüntü şeklinde anlatıyorlar.) Yerel polis derhal alarmı geçmiş. Silahlı polisler arabayla filin peşinden gitmişler ve kısa bir süre sonra zavallı file yetmişler. Bu sırada yorulmuş ve taşkınlığı geçmiş olan şanssız fil, sakın bir şekilde bekliyormuş. Oysa, sususu tarafından kuzu kuzu sirk döndürülebileceğini bilmeyen polisler derhal hayvana yaylım ateş açmışlar. Çeşitli yerlerinden yaralanan hayvan tekrar azmış ve koşmaya başlamış. Polisler de arabayla izleyerek ateşe devam etmişler. Fil nihayet sirkin kurulduğu meydana geldiğinde bir an yuvası olan büyük çadırı tanır gibi olmuş. Panik halinde kaçışan seyircilerin arasından ıssız sirk meydanına gelmiş, kan kaybından gücü tükenmiş bir halde pistin ortasında durmuş ve yarım kalmış numarasına kaldığı yerden devam etmiş. Müthiş acı çektiği için zaman zaman hortumunu kaldırarak korkunç çığlıklar atıyormuş. Bu sırada elinde tabancasıyla meydana gelen genç Scaramanga bir taraftan hayvanı yatıştırmak için "fil diliyle" emirler verirken, bir taraftan da boynuna kement geçirerek onu yere yakın aya çalışıyormuş. Maxbir an delikanlıyı tanır gibi olmuş (gerçekten de çok acıklı bir sahne olmalı).Gencin çıkıp başına oturması için hortumunu indirip önüne uzatmış. Fakat tam o sırada polisler ellerinde silahlarla ringe girmişler. Polislerin başındaki komiser hayvana iyice yaklaştıktan sonra birkaç karış uzaklıktan tabancasındaki bütün mermileri filin sağ

gözüne boşaltmış. Ve Max can çekişerek yere yığılmış. Gerçekten de gazeteler, fili çok sevdiği anlaşılan genç Scaramanga'nın tabancasını çektiği gibi komiseri tam kalbinden vurduğunu ve seyircilerin arasına dalıp kaçtığını yazdılar. Polisler, seyircileri vurma kaygısıyla Scaramanga'ya ateş edememişler, önce güneye inerek Napoli'ye gelen Scaramanga oradan gizlice bir gemiye binerek Amerika'ya gitmiş.

"özetlemek gerekirse, kanımca Scaramanga'nın son yılların en zalim silahşoru haline gelmesinde en önemli rolü oynayan, yaşadığı bu korkunç olaydır. Çok sevdiği filinin acımasızca öldürülmesi, bu genç insanın içinde bütün insanlıktan öç alma isteği uyardır ve bu istek hiç dinmemiştir. Yaşadığı acı olayla derinden yaralanmış olan genç, filin birçok masum insanı yaraladığını ve bu olayın asıl sorumlusunun hayvanın bakımını ihmal eden bakıcısı, yani kendisi olduğunu düşünmeyen ya da suçluluk duygusu içinde düşünmekten kaçınarak ruhsal dengesi bozuk bir insan haline gelmiştir. Bu tahlilimde gerçeklerden uzaklaşmamış ve fanteziye kaçmamış olduğumu umarım."

M. piposuyla düşünceli düşünceli burununu kaşdı. Yabana atılır bir tahlil değildi bu. Tekrar dosyaya döndü:

"Adı geçen kişinin" diye yazıyordu C.C. "cinsel gücüyle yaptığı iş arasındaki ilişki konusunda da bazı varsayımlar ileri sürülebilir. Hem amatör, hem de profesyonel için, tabancanın bir cinsellik sembolü olduğu şeklindeki teze dikkat çekmek isterim. Freud tarafından ileri sürülen bu teze göre, silahlara karşı duyulan aşırı ilgi bir tür fetişizmdir. Ben bu tezin ciddiye alınmasının gerekliliğine gerekliliğine inanıyorum. Scaramanga'nın özellikle gösterişli silahlara olan düşkünlüğü, gümüş ve altın mermiler kullanması, bu tezin etkisinde olduğunu açık bir şekilde göstermekte•

dir. Kanımca Scaramanga, hakkında söylenenlerin tersine cinsel bakımdan güçsüz ve sorunlu bir erkektir ve bu kompleksinin bir sonucu olarak silahlara bir fetiş derecesinde bağlılık duymaktadır. Scaramanga'nın cinsel bakımdan normal bir erkek olmadığı konusundaki inancımı destekleyen bir başka kanıt da Time Dergisi'nde yer alan bir biyografi yazısında bulunmaktadır. Time, Scaramanga'nın özelliklerini sayarken, adamın ıslık çalamadığını belirtiyor. Pek bilimsel bir teori olmasa da, ıslık çalamayan erkeklerde eşcinsel eğilimler olduğu yolunda halk arasında yaygın bir inanç vardır. (Bu inancın doğru olup olmadığına okuyucu karar verir. C.C.) (M. çocukluğundan beri ıslık çalmamıştı. Farkında olmadan dudaklarını büzdü. Ağzından berrak bir ıslık notası çıktı. Rahatlamış bir halde "hah" dedi ve okumayı sürdürdü.)

"Bu nedenle Scaramanga'nın halkın inandığı gibi bir Kazanova olmadığını öğrenirsem, bu benim için hiç de sürpriz olmayacak. Silahşorun ruhsal durumuyla ilgili incelememizi biraz daha genişletecek olursak, Adler psikolojisinin incelediği bir alana girmemiz gerekecek. Adler'e göre, bir insanın silahla etkinlik kurmak istemesinin ardında, aşağılık kompleksi yatmaktadır. Burada, Harold L. Peterson adlı bir yazarın Paul Hamlyn tarafından hazırlanan resimli "Silah Kitabı"na yazdığı önsözden bir bölüm aktarmak istiyorum :

İnsanlığın yarattığı bin bir türlü araç içinde insanı noğlunu silah kadar büyüleyen, etkileyen pek az şey vardır. Aslında silah basit bir makinedir. Oliver Winchester'in söylediği gibi silah mermi atan bir makinedir. Fakat bu basit makinenin gittikçe daha etkili bir araç haline gelmesi ve gerek menzil uzunluğu gerekse hedefe tam isabet konusunda gittikçe artan gücü, ona olağanüstü bir psikolojik çekicilik kazandı•

mıştır.

Çünkü bir silaha ve onun ustalıklı kullanma yetisine sahip olmak, o kişinin gücünü ve etkisini artırır. Etkinlik alanını kolunun uzanabildiği uzaklığın bin katma çıkarır. Havada parlayan kılıç, gerilmiş bir kol ucundaki mızrak ve kırıç, sonuna kadar çekilmiş bir ok, onu kullanan insanın gücünün son sınırını gösterir. Silahın gücü ise kendi içindedir ve bu gücün serbest bırakılması için küçük bir hareket yeterlidir. Namlu nereye yöneltilirse mermi oraya gider, silahı kullananın istek ve niyetleri de büyük bir hızla hedefe ulaşır. Ulusların rotasının ve insanlığın kaderinin çizilmesinde silah belki de bütün diğer araçlardan daha fazla rol oynamıştır."

C.C.'nin yorumu şöyle son buluyordu:

"Freud'ün teorisine göre, silahı tutanın kol boyu erkek cinsel organının boyunu temsil eder. Konuyu daha fazla derinleştirmeden diyebiliriz ki, konumuz olan Scaramanga, kanımca baba sembolüne (Otoriteyi temsil eden makama karşı örneğin) bilinçaltında isyan eden bir paranoyak ve büyük olasılıkla eşcinsel eğilimleri olan bir fetişisttir. Sonuç olarak şimdiye kadar yürüttüğü yıkıcı faaliyeti de göz önüne alarak bu adamın faaliyetine gerekirse onun kullandığı insanlık dışı araçları da kullanarak ve en hızlı bir şekilde son verilmesini öneriyorum. Bu önerinin gerçekleşebilmesi için onun kadar cesur ve pervasız bir gizli ajan bulunması gerekiyor ki, sanırım oldukça güç bir iş." İmza C.C.

Raporun sonunda en altta Karayip ve Orta Amerika Şubesi Şefi C.A.'nm "Aynı görüşteyim" notu ve parafı vardı. M.nin yardımcısı da onun altına kırmızı mürekkeple "görölmüştür" notunu koymuş ve paraf etmişti.

M. belki beş dakika dalgın dalgın boşluğa baktı.

Sonra dolma kalemine uzandı, yeşil mürekkeple altına "Harekete geçilsin" diye yazdı, onun altına da italik harflerle otoriter bir " M " yazdı.

Beş dakika daha son derece sessiz bir şekilde oturdu. Acaba James Bond'un idam fermanını mı imzalamıştı?

IV. BÖLÜM

YILDIZ FALI

Sıcak bir öğleden sonrasını Jamaika'nın Kingston Havaalanı'nda geçirmekten daha iç sıkıcı pek az şey vardır. Eldeki ödeneğin tamamı pistin ek inşaatına harcanmış, transit yolcu salonunun konforu için pek az şey yapılabiliyordu. James Bond bir BWIA uçağıyla bir saat önce Trinidad'dan gelmişti. Havana'ya uçmak için bineceğı Cuban Airways aktarma uçağına daha iki saat vakit vardı. Ceketıyla kravatını çıkarmış, rahatsız sıranın üzerinde bir karış suratla oturuyordu, öğle yemeğini uçakta yemişti, bu saatte içki de içilmezdi. Sıkıntılı bir şekilde karşısındaki turistik eşya satan dükkânın vitrinini süzdü. Dükkân pahalı parfümler, içkiler ve aşırı derecede süslü püslü bir sürü ıvır zıvırla doluydu. Hava çok sıcaktı. Kingston'a iki saatte gidip dönmesi imkânsızdı. Kısacası, bu salonda korkunç bir iki saat geçirmekten başka çaresi yoktu. Şimdiden sırlıklam kesilmiş mendiliyle yüzünü gözünü sildi, içinden tumturaklı bir küfür etti.

Bond turistik eşya satan dükkana gitti. Oradan bir gazete alıp bekleme salonuna döndü. Sıkıntısını biraz olsun dağıtmak için gazeteyi baştan aşağıya oku•

du. Yıldız falında kendi burcuna bile baktı; "NEŞE-LENİN ! Gün size hoş bir sürpriz getirecek ve çok istediğiniz bir şey gerçek olacak. Fakat şansınızı ele geçirmek için büyük fırsat karşınıza çıktığı zaman ona iki elle sıkıca sarılın, sakın kaçırmayın." Bond sıkıntılı bir şekilde güldü. Daha Havana'ya vardığı gece ScaraD manga'nın izini bulacak değildi herhalde.

Bond gazetenin arka sayfasındaki ilanları çevirdi. Aniden bir ilan ilgisini çekti. Tipik bir "eski" Jamaika ilanıydı bu. İlanı okudu:

AÇIK ARTIRMA İLE SATILACAK.
LİMAN CADDESİ 77, KİNGSTON.

28 Mayıs

ÇARŞAMBA GÜNÜ, Saat 10.30'da
Cornelius Brown tarafından ipotek edilmiş
AŞK YOLU NO: 3 1/2
SAVANNAH LA MAR

Villası Açık artırma kanununa uygun şekilde
satışa çıkarılacaktır.

Mükellef bir malikâne ile etrafında geniş bir araziyi kapsayan SAVANNAH LA MAR'ın kuzey sınırı 4 numaralı Aşk Yolu'na açılır.

THE C D . ALEXANDER CO. LTD.
LİMAN CADDESİ, 77 KİNGSTON.
TELEFON : 4896.

Saatine baktı, Gleaner'i baştan sona okumak bir saatini almıştı. Ceketiyile çantasını aldı. Ağır ağır yürüyerek "Concours" yazan bölüme girdi. Birçok havayolunun bürosu yanvana bomboş duruyor, tezgâhların üzerindeki reklam panoları ve firmaların küçük bayrakları bataklık melteminin getirdiği tozları topluyordu.

En ortada gelen giden yolculara ait mesajlarla

mektupların konulduğu bir banko duruyordu. Bond her zamanki gibi kendisine bir haber bırakılıp bırakılmadığını merak etti. Bütün hayatı boyunca hiçbir zaman havalanmda bir mesaj ya da mektup almamıştı, ama yine de harf sırasına göre gruplandırılmış mektuplara bir göz attı. "B" harfi altında hiçbir şey yoktu. Takma adı olan "Mark Hazard" adına ait "H" harfinin altında da.

Bond'un bakışları diğer zarfların üzerinde gezindi. Birdenbire donakaldı. Belirsiz bir şekilde etrafına baktı. Kübalı karıCkoca görünürlerde yoktu. Başka kimse de kendisine bakmıyordu. Bond birden elini uzattı ve üzerine "Scaramanga, BOAC uçağıyla Lima'dan gelecek yolcu" adresi yazılı zarfi mendiliyle sardığı gibi cebine indirdi. Birkaç dakika daha olduğu yerde kaldı, sonra ağır ağır tuvaletin "erkekler" kısmına yürüdü.

İçeri girince kapıyı kitleyip oturdu. Zarfin ucu yapışık değildi. İçinde ingiliz Batı Hint Adaları Hava Yolları'na ait bir mesaj formu vardı. Formda düzgün bir el yazısıyla şöyle yazıyordu: "12.İ5'te Kingston'dan alman mesajdır: Örnekler yarın öğleden itibaren S.L.M No: 3 1/2'de hazır olacaktır." imza yoktu altında. Bond içinden kısa ve kesik bir zafer kahkahası attı. S.L.M... Savannah La Mar. Mümkün müydü bu acaba? Mutlaka o olmalıydı. Eh, işte sonunda tavlada düşüş gelmişti. Tam zamanında hem de. Ne yazıyordu Gleaner'deki burcunda? işte, gökten zembille inmişti bu iz. Ve Bond burcunda yazdığı gibi bu iz dört elle sarılacaktı. Mesajı tekrar okudu, sonra dikkatle katlayarak zarfına yerleştirdi. Cebindeki ıslak mendili kahverengi zarfin üzerinde leke bırakmıştı. Ama bu sıcakta, o nem lekesi birkaç dakikada kururdu. Bond tuvaletten çıktı, sallana sallana mektupların bulunduğu bankoya gitti. Görünürde kimseler yoktu.

Mesajı tekrar "S" harfinin altındaki eski yerine koydu. Küba Hava Yolları Bürosu'na gitti, Havana'ya gidecek uçakta ayırttığı yerini iptal etti. Sonra da BOAC pavyonuna gitti. Oradaki tarifeyi gözden geçirdi. Evet uçak, ertesi günü 13.15'te gelecekti. Bu arada kendisinin de hazırlık yapması ve yardım bulması gerekiyordu. Birden J istasyonu şefinin adını hatırladı. Doğruca telefon kulübesine gitti ve Jamaika Yüksek Komiseri'nin bürosuna telefon etti. Binbaşı Ross ile görüşmek istediğini söyledi. Bir dakika sonra öbür uçtan bir kadın sesi duyuldu:

— Ben Binbaşı Ross'un yardımcısıyım. Yardım edebilir miyim?

Duyduğu ses tanıdık bir sestti, ama çıkaramadı Bond.

— Bizzat Binbaşı Ross ile görüşmek isterdim. Londra'dan bir arkadaşıyım.

Karşı taraftaki kızın sesi birdenbire heyecanlandı:

— Korkarım ki, Binbaşı Ross şu anda Jamaika'dan çok uzaklarda bulunuyor. Benim yapabileceğim bir şey var mı acaba? Bir duraklama oldu. isminiz neydi demiştiniz?

— ismimi falan vermedim, fakat aslında...

Öbür uçtaki ses, heyecanla kesti konuşmasını:

— Tamam tanıdım, James'sin sen!

Bond bir kahkaha attı:

— Vay anasını! inanılır şey değil. Sensin ha, Goodnight! Ne arıyorsun burada?

— Ne yaptığımı tahmin edersin. Döndüğünü duydum, fakat hasta sanıyordum. Ne güzel bir sürpriz bu! Sen nereden telefon ediyorsun?

— Kingston Havaalanı'ndan. Şimdi beni dinle güzelim, yardıma ihtiyacım var. Sohbeti sonra yaparız. Hemen not alabilir misin?

— Tabii, bir saniye müsaade, kalemi alayım, evet hazırım.

— Her şeyden önce bir arabaya ihtiyacım var. Yürüsün de ne model olursa olsun. Ondan sonra da From'daki en önemli kişilerin adını öğrenmek istiyorum. Biliyorsun, Savannah La Marin üst tarafındaki WISCO malikânesinin. Ayrıca o bölgenin ayrıntılı bir haritasını ve Jamaika parasıyla yüz paunda ihtiyacım var. Sonra da şu müzayedeci Alexander'a telefon et. Bugün Gleaner'in arka sayfasında o malikânenin satışıyla ilgili ilan hakkında ne öğrenebiliyor• san öğren. Villayı almayı düşündüğünü söyle. Aşıklar Yolu, No: 3 1/2. Açık artırmayla ilgili ayrıntıları gazeteden okursun. Ondan sonra da hemen Morgan LiD manı'na gel. Geceyi orada geçirir ve birlikte akşam yemeği yeriz. Hem de sabaha kadar da oturur konuşunuz. Tamam mı?

— Tabii, fakat önemli bir konu var. Ne giyeyim gelirken?

— Dar bir elbise. Düğmeleri de fazla olmasın. Mary Goodnight bir kakhaha attı.

— İşte şimdi kimliğin konusundaki bütün şüpheleri sildin, dedi. Şimdi şu söylediğin işlerle ilgileneyim. Yedi civarında görüşürüz. Hoşçakal.

James Bond boğulmak üzereydi. Ter içinde küçük kulübeden çıktı. Mendiliyle tekrar yüzünü ve boynunu sildi. Vay canına. Ne rastlantı! Mary Goodnight ha! "00 " şubesinde çalıştığı eski günlerde sekreteri olan Mary. Gizli Servis Merkezi'nde kendisinin yurtdışında olduğunu söylemişlerdi. Daha fazla da soru sormamıştı. Belki de kendisi kaybolduğu sırada Mary bir değişiklik olsun diye yurtdışında bir görev istemişti. Fakat ne şanslı bir karşılaşmaydı bu! Şimdi bu yabancı diyarda güvenilir bir yardımcısı, bir müttefiki vardı. Hey gidi Gleaner hey! Bond çantasını Küba Hava

Yolları bölmesinden aldı, binadan çıktı. El sallayarak bir taksi çağırdı. Arabaya atladı ve şoföre "Morgan Limanı" dedi. Sonra arkasına yaslanarak terinin kurumasını bekledi.

Bond, Palisadoes Burnu'nun ucunda, Port Royal' de küçük,romantik bir otel biliyordu. Sahibi de bir zamanlar Haberalmada çalıştığı için Bond'u görmekten memnun olmuştu. Onu limana bakan ve havalandırma sistemi iyi çalışan bir odaya çıkardı. Sonra:

— Bu sefer neyin peşindesin? dedi. Kubalılarla mı, yoksa kaçakçılarla ilgili bir iş mi?

— İş için değil.Transit geçiyorum buradan. İstakozunuz var mı?

— Tabii.

— öyleyse bir iyilik edin bana da akşam yemeğine iki İstakoz ayırtın. Erimiş yağda kızartılacak. Sonra sizin o spesiyal ve çok pahalı ciğer ezmenizden de bir porsiyon istiyorum, tamam mı?

— Tamam. Bir ziyafet falan mı var? Buzlu şampanya da ister misiniz?

— Fena fikir değil. Şimdi bir duş yapıp biraz da kestirmem gerek. Şu Kingston Havaalanı denen yer insanı perişan ediyor doğrusu.

James Bond saat altıda uyandı. Önce nerede olduğunu anlayamadı. Sonra yattığı yerde düşündü ve hatırladı. Sir James Molony, bir süre hafızasının geç çalışacağını söylemişti. Park Kliniği'nde geçirdiği günler, uygulanan ECT tedavisi ve sonra kentte bir malikânede geçirdiği nekahet dönemi doğrusu çok çetin olmuştu. Otuz gün içinde siyah kutudan beynine yirmi dört darbe indirilmişti. Tedavi tamamlandıktan sonra Sir James, aslında Amerika'da on sekiz şoktan fazlasına izin verilmediğini itiraf etmişti. Bond kara kutuyu ve şakaklarına konan katodları ilk gördüğü zaman dehşet içinde kalmıştı. Şok tedavisi sırasında

hastaların yatağa kayışlarla bağlandığını, yüksek voltajın etkisiyle kasılan ve kıvranan vücudun yataktan fırladığını duymuştu. Fakat bu ilkel tedavi artık çok gerilerde kalmıştı. Şimdi şoktan önce pentatolle denen iğne yapılıyordu. Bu iğne sayesinde şok sırasında vücutta küçük bir kıpırdanma dışında hiçbir hareket görülüyordu. Tedavinin sonuçları düpedüz mucizeydi. O hoşsohbet psikoterapist, Bond'a Rusya'da neler yaptıklarını, beynini nasıl yıkadıklarını ve kendisinin M.yi öldürmesine ramak kaldığını etraflıca anlatmıştı. Bütün bu korkunç hikâyeleri dinleyince Bond'un KGB'ye karşı duyduğu kin yeniden alevlenmişti. Park'a girdikten altı hafta sonra, kendi canice planları için beynini esir almış olan o insanlarla bir an önce hesaplaşmaktan başka bir isteği yoktu. Beyni tedavi edildikten sonra sıra, vücudunu tekrar eski formuna sokmaya gelmişti. Günlerce Maidstone polis atış poligonunda sonu gelmeyen atış ve silah talimleri yapmıştı. Ve nihayet bir gün M.nin yardımcısı poligona gelip çalışmalarını seyretmiş ve onunla birlikte bir gün geçirdikten sonra altında yeşil mürekkeple parafı olan talimatı vermiş, ayrıca M.nin şans dileklerini iletmışti. Ondan sonra sıra, Londra Havaalanı'na doğru heyecanlı otomobil yolculuğuna gelmişti. Oradan bineceği uçak, kendisini dünyanın öbür yarısına götürecekti.

Bond bir duş daha yaptı, gömleğini, pantolonunu giydi, ayağına da sandaletlerini geçirdi, ağır ağır sahildeki bara gitti. Kendisine buzlu sek bir duble Walker de Luxe ısmarladı, sonra rıhtımda denizdeki balıklara pike yapan pelikanları seyre daldı. Bir duble daha ısmarladı, içkiyi hafifletmek için suyla içti, sonra Aşıklar Yolu 3 1/2 numaralı köşkü, havaalanında okuduğu mesajda sözü geçen örneklerin neler olduğunu ve Scaramanga'yı nasıl haklayabileceğininidüşünme

ye başladı. Emir aldığı dakikadan beri kendisini düşündüren bir konu vardı: "Şu adamı temizle" diye emir vermek gayet kolaydı, fakat Bond hiçbir zaman soğukkanlılıkla arkadan adam öldürmekten hoşlanmamıştı. Oysa dünyanın en hızlı silah çeken adamının karşısına geçip de "Silahına davran" demek de düpedüz intihardı. Neyse, bakalım gelişmeler ne gösterecekti. Yapılacak ilk iş büründüğü kimlikten kurtulmaktı. Diplomatik pasaportunu Goodnight'a teslim edecek ve "Transworld Consortium" elemanlarından Mark Hazard olacaktı. Bu firma kamuflej için ideal bir firmaydı. Kendine Batı Hint Adaları Şeker Şirketi ile iş yapmaya gelmiş bir işadamı süsü verecekti. Çünkü Jamaika'nın nispeten ıssız batı bölgelerinde "Kaiser Bauxite" şirketinden başka faaliyette bulunan tek tesis oydu. Ayrıca Thunderbird Otel'inin inşaatıyla işe başlayan ve dünyanın en güzel sahillerinden birini geliştirmeyi hedefleyen Negril Projesi de vardı. Kendisine pekâlâ inşaat için yer arayan zengin bir adam süsü de verebilirdi. Altıncı hissi kendisini yanıltmıyorsa, burcundaki kehanet gerçekten doğruysa ve o romantik Aşıklar Yolu'ndaki köşkte Scaramanga ile karşılaşır-sa, duruma göre bu seçeneklerden birinde karar kılacaktı.

Chanel No 5 kokan çıplak bir kol Bond'un boynuna dolandı. Bond boynuna dolanmış kolu tutmak için uzandığı sırada kesik bir ses kulağına:

— Oh, James, özür dilerim, diye fısıldadı. Dayanamayıp sana sarıldım. Geri dönmen o kadar harika bir şey ki!

Bond elini yumuşacık çenenin altına koyup kaldırdı, kendine doğru yaklaştırdı, dudaklarını yarı aralık dudaklara gömerek onu bütün ihtirasıyla öptü, sonra:

— Neden bu işi yapmaya daha önce düşünmedik

Goodnight? dedi. Üç yıl aramızda bir kapıdan başka bir şey yoktu. Neler düşünüyorduk acaba o zaman?

Genç kız ondan uzaklaştı. Altın rengi saçları başını çevreliyor ve aşağılara inerek boynunu kucaklıyordu. Hiç değişmemişti Mary. Yine her zamanki gibi hafif bir makyaj yapmıştı. Fakat teni güneşten yanmıştı. Alev alev yanan mavi gözleri yine eskisi gibi pervasız bakıyordu. Bakmıyor, meydan okuyordu bu gözler. Sakinken bile insanı delirtecek kadar ateşli dudaklarda da yine aynı çılgın gülümseme vardı. Ancak üstündeki elbiseler çok farklıydı. Londra'dayken giydiği o ciddi ifadeli bluzla eteklik yerine, şeker pembesi kısa etekli bir elbise giymiştiC) Boynunda da bir dizi inci vardı. Elbisesi, göğüs ve kalça kısımlarında oldukça dardı. Bond'un kendisini alıcı gözle süzdüğünü görünce gülümsedi Mary.

— Düğmeler arkada aşağıda kuyruk sokumu hizasında, dedi. Tropik istasyonların tek tip üniforması bu.

— Çok iyi. Sana bir sorum var, ondan sonra gidip yem eğim izi yer ve birbirimize hayat hikâyelerimizi anlatırız. Hem unutmadan sorayım, şefin Ross nerelerde?

Mary Goodnight'in yüzünde tasalı bir ifade belirdi:

— Sana doğrusunu söyleyeyim, ben de bilmiyorum. Geçen hafta bir iş için Trinidad'a gitti. Scarad manga adında bir adamı bulup yerini tesbit edecekti. Scaramanga bu çevrede faaliyette bulunan bir kiralık katildir. Hakkında fazla bir şey bilmiyoruz. Merkez nedense kendisinin izlenmesini istiyor.

Mahzun bir ifadeyle gülümseyerek:

— Kimsenin bana bu tip konularda bilgi verdiği yok aslında. Akşama kadar masa başı işi yapıyorum. Binbaşı Ross'un iki gün önce dönmesi gerekirdi, fakat

hâlâ dönmedi. Servis Merkezi'ne kırmızı alarm yollamak zorunda kaldım. Kendisine bir hafta daha zam an tanımamı istediler, dedi.

— Neyse onun buralarda bulunmamasına memnun oldum. Yardımcısı daha çok işime yarar benim! Son bir soru; bu Aşıklar Yolu 3 1/2 numara hakkında neler öğrenebildin?

Mary Goodnight kızardı.

— Ne öğrendim ha? Ne işler açtın başıma o soru yüzünden. Açık artırmayı yapacak olan Alexander, ne kadar sıkıştırdıysam hiçbir şey söylemedi. Onun üzerine Özel Şube'ye başvurmak zorunda kaldım. Vallahi en azından birkaç a' bakamam onların yüzüne. Hakkımda neler düşünecekler, kim bilir. O köşk bir şey... bir şey. Nasıl diyeyim, bir genelevmiş.

Genç kızın bu utangaç halini görünce Bond bir kahkaha koyverdi. Sonra genç kızla alay etti.

— Kerhane miymiş yani?

— James, o ne biçim söz? Lütfen, bu kadar kabalık etmek şart mı?

V. BÖLÜM

AŞIKLAR YOLU NO 3 1/2

Jamaika'nın güney kıyıları kuzey kıyıları kadar güzel değildir. Kingston'dan Savannah La Mar'a kadar giden yolun 200 km.si son derece bozuktur. Marj' Goodnight Bond'a yol göstermek ve ufak tefek arızalar olduğunda yardım etmek üzere birlikte gelmek istemiş, Bond da hayır diyememişti.

İspanyol şehri, May Pen, Timsah Gölü, Kara Nehir, öğle yemeğini yedikleri Beyaz Ev Hanı... K:zgm güneşte onca yolu katettikten sonra, nihayet öğleden sonra saat dört sularında dümdüz bir yola çıktılar ve o yol kendilerini bahçeleri leylaklarla dolu küçük villaların bulunduğu yere getirdi. Burası, halk dilinde Sav La Mar denilen mütevazî küçük kıyı kasabasının "şık" bir banliyösüydü.

Sahil boyundaki eski mahalle dışında Sav La Mar, tipik bir Jamaika kasabası değildi. Pek hoş bir yer olduğu da söylenemezdi. Şekerkamışı çiftliklerinin ileri gelenleri için inşa edilen villalar soğuk manzaralı olmasına karşın insanda saygı uyandıran binalardandı. Birbirleriyle dik kesişen dümdüz caddeler, Jamaika'nın kasaba ve şehirlerinin havasına hiç uymad

yan bir planlamanın ürünüydü.

Bond ilk garajda durdu, depoya benzin doldurttu, sonra Mar}' Goodnight'a bir araba kiralayıp onu geri yolladı. Genç kıza görev konusunda hiçbir bilgi vermemişti. Sadece "Küba ile ilgili bir iş" gibilerinden belirsiz bir şey söylemiş, Mary de tek soru sormamıştı. Bond gerek duyduğu anda kendisiyle ilişkiye geçeceğini ve işini bitirince de hemen kendisini arayacağını söyledi. Mary, bundan fazla bilgi verilmeyeceğini bilirdi, işini bilen bir insan tavrıyla tozlu yoldan hızla hareket etti. Bond da arabasını ağır ağır rıhtım boyuna sürdürdü. Aşıklar Yolu'nu buldu. Burası rıhtımdan dirsekler yaparak kıvrıla kıvrıla yukarı çıkan ve iki yanında harap dükkânlarla evler bulunan bir yoldu. Çevrenin coğrafi durumunu kafasına iyice yerleştirmek için o bölgede bir tur attı, sonra arabayı sahilde, balıkçı teknelerinin kızağa çekildiği bir kumsalda park etti. Kapıları kilitledi, kuşlar üzerinde sarhoşlar gibi yalpalayarak yürüdü, Aşıklar Yolu'na geldi. Etrafta çok az insan vardı. Görünen üç beş kişi de fakir balıkçılardı. Bond baharat kokan küçük bir bakka dükkânından bir paket Royal Blend sigarası aldı. 3 1/2 numaranın nerede olduğunu sordu. Bu soruyu sorduğu adam kendisine biraz merakla baktı.

— Bu yol üzerinde, daha ilerde. Yüz metre kadar yukarda, sağ taraftaki büyük ev, dedi.

Bond caddenin gölgeli tarafına geçti, o taraftan ağır ağır yürümeye devam etti. Sigara paketini açtı ve kendine eski Jamaika'dan bir köşeyi seyre dalmış bir turist süsü vermek için sigara yakarak etrafına bakındı. Sağ tarafta sadece bir tek büyük ev vardı. Bond evi incelerken sigarayı yakmakta bir hayli oyalandı.

Bir zamanlar belki de bir tüccarın köşkü olan bu ev, mutlaka önemli bir yerdi. İki katlıydı. Balkonlar binayı çepeçevre sarıyordu. Ahşap bir yapıydı, fakat

damındaki kiremitler gümüş gibi parlıyordu. Pencere-lerin boyası dökülmüştü. Köşkün cadde boyunca uzanan avlusunda ince uzun boyunlu tavuk sürüleri ve sıska üç Jamaika köpeği oynayıyordu. Köpekler cad- denin karşı tarafından Bond'a tembel tembel bakıp kaşınıyorlardı. Arka avlunun gerilerinde tamamen çiçek açmış çok güzel bir Lignum Vitae ağacı vardı. Bond, ağacın en azından ev kadar eski olduğunu tah- min etti. Belki de elli yaşında vardı. U luluğuyla ve gü- zelliğiyle o köşkün malıydı. Ağacın gölgesinde me- lez bir kız yaylı bir koltuğa oturmuş, dergi okuyordu. Otuz metre uzaklıktan bile kızın pek cici bici bir şey olduğu belliydi. Kız binanın arka tarafına doğru döD nünceye kadar Bond yürüdü. Kız gözden kaybolana durdu ve evi dikkatle inceledi.

Köşkün açık giriş kapısına ahşap bir merdivenle çıkılıyordu. Kapının üzerindeki pervazda o cadde üze- rindeki evlerin pek azından bulunan kocaman beyaz bir plaka vardı. Plakada koyu mavi bir zemin üzeri- ne beyaz rakamlarla 3 1/2 yazılmıştı. Kapının iki ya- nındaki kocaman iki pencereden sol taraftaki panjur- luydu ve panjurları da kapalıydı. Sağ taraftaki pence- rede ise panjur yoktu. Tozlu bir camdan başka bir şey görünmüyordu. Kapının üzerinde döner bir tabelada güneşten solmuş harflerle "Hülyalar Diyarı Kumar- hanesi" yazılıydı. O pencerenin etrafına da Red Stripe birasının, Royal Blend, Four Aces sigaralarının ve Coca Cola'nın reklam afişleri yapıştırılmıştı. Elle bo- yanmış bir tabelanın üzerinde "Hazır Yemekler", onun altında da "her gün taze sıcak horoz çorbası bu- lunur" yazıları okunuyordu.

Bond yürüyüp caddeyi geçti, merdiveni çıktı, açık giriş kapısına asılı boncuklu perdeyi araladı, içeri girince tezgâha yürüdü. Vitrinli tezgâhta bulunan bir tabak kurumuş tarçmlı çöreği, paketlenmiş muz cipsD

lerini ve reşel kavanozlarını incelerken, dışardan ayak sesleri geldi. Bahçedeki ağacın altında oturan kız içeri girdi. Boncuklu perde kızın ardından şingirtıyla kapandı. Genç kız bir melezdi. Bir tutam ipek siyah saçın altında çekik pervasız ela gözler vardı. Soyunda mutlaka bir Çinli olmalıydı. Sırtına son derece frapan pembe bir elbise geçirmişti. Bu renk, tenine çok uyuydu. El ve ayak bilekleri incecikti. Kibarca gülümsedi. Gözleri Bond'u okşar gibiydi.

— İyi akşamlar!

— İyi akşamlar, bir Red Stripe içebilir miyim?

— Hayhay.

Kız tezgâhın arka tarafına gitti. Buzdolabını açmak için eğildiğinde bir an güzel göğüsleri göründü. Bond, istese buna engel olabileceğini biliyordu genç kızın. Buzdolabının kapağını diziyle iterek kapadı, birayı açtı ve tezgâhın üzerine temizce bir bardağın yama koydu.

— Bir şilin altı peni, efendim, dedi.

Bond parayı ödedikten sonra tezgâhın önüne bir tabure koyarak oturdu. Genç kız kollarını bankonun üzerine koyup ona bakarak:

— Transit mi geçiyorsunuz? diye sordu.

— Öyle sayılır. Dünkü Gleaner'de buranın satılık olduğuna dair bir ilan okudum. Bir gelip göreyim dedim. Güzel, kocaman bir ev. Sizin mi burası?

Kız güldü. O zaman güzelliğini bozan dişleri çıktı ortaya. Dişlerinin uçları ham şeker kamışı çiğnemekten sivrilmiş ve keskinleşmişti.

— Nerede o günler! Ben...nasıl diyeyim...buranın bir anlamda müdürüyüm. Bir kere bu kahve var, sonra daha başka numaralarımız da var. Belki duymuşsunuzdur.

Bond'un yüzünde saf bir ifade belirdi:

— Ne gibi numara bunlar?

— Kızlar. Altı yatak odası var yukarda. Gayet temizdir. Topu topu bir paund alıyoruz. Şimdi Sarah var yukarda. Çıkıp kendisiyle tanışmak ister misiniz?

— Hayır, bugün istemem, teşekkür ederim, Hava çok sıcak. Burada yalnızca bir tek kız mı bulunduruyorsunuz?

— Lindy de var. Ama nişanlandı. İri yapılı bir kızdır. Onun tipindeki kızlardan hoşlanıyorsanız yarım saate kadar işi biter. Saat altı sularında falan. O zaman ortalık da daha serinlemiş olur.

— Ben senin tipindeki kızlardan hoşlanırım, adın ne senin bakayım?

Kıkır kıkır güldü genç kız.

— Ben sadece sevdiğim erkekle yatarım, para için yapmam o işi. Burasını sadece idare ettiğimi söyledim size. Tiffy benim adım.

— Seyrek rastlanan bir isim. Nasıl böyle az rastlanan bir isim koymuşlar sana?

— Annemin altı kızı olmuş. Hepsine çiçek isimleri vermiş. Violet, Rose, Cherry, Pansy ve Lily diye. Sonra ben doğmuşum. Bana verecek çiçek ismi kalmamış. Bunun üzerine "Yapay çiçek" anlamına gelen "Artificial" adını koymuş.

Tiffy sözünü kesip Bond'un gülmesini bekledi. Bond gülmeyince hikâyesine devam etti:

— Okula başladığım zaman arkadaşlarım bunun komik bir isim olduğunu söyleyerek benimle alay etmeye başladılar. Nihayet ismimi kısaltıp Tiffy dediler. Ondan sonra da öyle kaldı.

— Yine de bence çok cici bir isim, dedi Bond. Benim adım da, Mark.

Tiffy" fngirdeyerek:

— Yoksa o ismin asıl sahibi gibi siz de bir aziz misiniz? dedi.

— İlk defa böyle bir şeyle itham ediliyorum doğD

rusu. Bir iş nedeniyle Frome'a gelmiştim. Adanın bu tarafı çok hoşuma gittiği için burada kiralık bir yer aramayı düşündüm. Fakat denize daha yakın bir yer istiyorum. Biraz dolaşıp araştırmam gerekecek anlaşılabilir. Odalarınızı geceliğine mi kiraliyorsunuz?

Kız düşündü.

— Tabii, o da mümkün. Neden olmasın? Fakat burayı biraz fazla gürültülü bulabilirsiniz. Bazen içkiyi kaçırmış müşterilerimiz olur. Sonra evin su tesisatı da çok eskidir.

Bond'a biraz daha yaklaştı, sesini alçaltarak:

— Burayı kiralamanızı kendi adıma tavsiye etmem. Ev berbat durumda. Kiremitler çok kırık. Damı aktarmak için en azından bir beş yüzlük, hatta binlik harcamanız gerekecek, dedi.

— Uyardığın için teşekkürler, Tiffy. Fakat niçin satıyorlar buraya? Polisle başları derde falan mı girdi?

— Hayır, öyle bir şey yok. Biz burada saygıdeğer bir yer işletiyoruz. Nedeni şu.. Gleaner'deki ilanda adı yazılı olan Bay Brown'in, kendisi benim patroD numdur, bir karısı var..

— Evet?

— Bayan Brown, daha doğrusu Bayan Agatha Brown daha önce protestandı. Kısa bir süre önce kaD tolik oldu. Hem de koyu bir katolik. Onun için şimdi, ne kadar yasalara uygun ve dürüst bir şekilde yönetiD lirse yönetilsin, bizim burası gibi evlerden hoşlanmıyor. Caddenin karşı tarafında bulunan katolik kilisesinin damınının da tıpkı bununki gibi aktarılması gerekiyor. Bayan Brown bir taşla iki kuş vurmuş olacak. Kocasına buraya kapatıp satmaya, buradan kendi hissesine düşecek parayla da katolik kilisesinin damını aktarmayı düşündüğünü söylemiş.

— Ne yazık. Halbuki gayet hoş ve sakin bir yere benziyor. Peki burası satılırsa sen ne olacaksın?

— Herhalde Kingston'a taşınırım. Oradaki kardeşlerimden birinin yanına giderim. Belki büyük mağazalardan birinde bir tezgâhtarlık bulurum. Sav La Mar'da hayat yok.

Ela gözleri biraz hüznünlendi.

— Fakat burayı çok arayacağım da kesin. Buranın halkı eğlenceye düşkündür, Aşıklar Yolu da sevimli bir caddedir. Bu yol üzerinde oturanların hepsi birbirleriyle dosttur. Nasıl diyeyim, burada bir, bir...

— Atmosfer var.

— Tamam. Herhalde öyle bir şey var. Tıpkı eski Jamaika gibi bir yer yani. Sanırım Jamaika da vaktiyle burası gibi bir yerd. Herkes birbiriyle dosttu. Başları derde girdiği zaman birbirlerine yardım ederlermiş. Devamlı müşterilerimiz parasız kaldıkları zaman kızlarımız onlarla bedava bile yatarlar.

Ela gözler, soran bakışlarla Bond'a baktı.

— Çok düşünceli bir davranış doğrusu. Fakat iş açısından pek iyi olmasa gerek, değil mi?

Tiffy güldü:

— Eh, bizimki de tam anlamıyla iş sayılmaz aslında. Kamu hizmeti gibi bir şey. Su gibi, elektrik gibi, sağlık ve milli eğitim hizmetleri gibi...

Sözlerini yarıda kesip omuzunun üzerinden duvar saatine baktı. Saat 5.45'i gösteriyordu.

— Hey Tanrım! Öyle bir lafa daldım ki, May ile Joe'yu unuttum. Yemek saatleri geldi, dedi.

Hemen pencereye gidip camı aşağı indirdi. Birden iki siyah küçük kuş kahvehanenin içine girdi. Havada tur atarak ötmeye başladılar. Çılgınlıkları dünyada hiçbir kuşunkine benzemiyordu. Sonra tezgâhın üstüne Bond'un elinin az ötesine kondular.

Tiffy tezgâhın arka tarafına geçti, çantasından iki peni çıkardı, paraları kasaya koyup hesaba yazdı, sonra sinek pislikleriyle dolu camın gerisinde bulunan

raftan tarçmlı iki çörek aldı. Kuşlar kızın elinden çörek kırıntılarını kapıp yediler. Bu fasıl bittikten sonra da tezgâhın üzerine pislediler. Hallerinden çok memnun görünüyordular. Tiffy bir bez alıp bankonun üzerini temizledi. Sonra:

— Biz onlara klingCkling diye ad taktık ama buranın okumuşları onlara Jamaika sığırcığı diyorlar. Çok sokulgan hayvanlardır. Jamaika'nın ulusal kuşu uzun kuyruklu Doktor Kuşu'dur, fakat ben bunları daha çok seviyorum. O kadar güzel olmamalarına rağmen adanın en insana yakın kuşları bunlardır. Üstelik de çok komik şeyler. Bunu da biliyormuş gibi bir halleri var. Yaramaz siyah hırsızlar bunlar, dedi.

KlingCklingler gözlerini çöreklerin durduğu yerden ayırmıyor, yemekleri zamansız sona erdiği için de acı acı ötüyorlardı. James Bond cebinden iki peni çıkardı, kıza vererek:

— İlginç hayvanlar, dedi. Tıpkı oyunculara benziyorlar. Onlara bir ziyafet de benden çek olmaz mı?

Tiffy parayı kasaya kaydetti, iki çörek daha çıkardı tezgâhtan.

— Joe ve May. İkiniz de beni dinleyin şimdi. Bu kibar beyefendi demin Tiffy'ye çok nazık davrandı. Şimdi de size öyle davranıyor. Onun için parmağımı gagalamak yok. Tezgâhın üstünü de pisletmeyeceksiniz. Yoksa bir daha ziyaretimize gelmez.

Kuşları besleme faslının yarısına gelmişti ki, kız bir ses dinlemiş gibi başını yana eğerek kulak kabarttı. Yukarda bir yerde döşeme tahtaları gıcırdayıyordu, sonra merdivenden inen ayak sesleri geldi. Anide Tiffy'nin canlı yüzünde bir gerginlik ve durgunluk belirdi.

Bond'a:

— İnen Lindy'nin dostudur, diye fısıldadı. Önemli bir adamdır. Buranın iyi müşterisidir. Fakat

kendisiyle yatmıyorum diye beni pek sevmez. Onun için kaba konuşur bazen, dedi.

Kuşları açık pencereye doğru kovaladı.

— Çok gürültü yapıyorlar diye May ile Joe'yu da sevmiyor.

Kuşlar, yarım çöreğin hâlâ tezgâhın üzerinde durduğunu görmüşlerdi. Şöyle bir havalandıktan sonra kanat çırparak yeniden indiler. Tiffy Bond'a döndü:

— Sizden çok rica ederim, gelen ne derse desin ses çıkarmayın. Sessiz sessiz oturun. Etrafındaki insanların çileden çıkarmaktan zevk duyar. Sonra da...

Bir an durdu, değişik bir ses tonuyla devam etti:

— Bir Red Stripe daha içer miydiniz bayım?

Odanın arka tarafındaki bir kapıyı kapayan boncuklu perde şingirdadı. Bond çenesini sağ avucunun içine almış, tezgâhın önünde oturuyordu. Arkasına yaslandı. Pantolon kemerinin iç tarafındaki Walther PPK'nin varlığını hissedince rahatladı. Sağ eliyle silahının kabzasını kavramaya hazırdı. Sol ayağını taburenin ayaklığından yere kaydırdı.

— Fena olmaz, dedi.

Sol eliyle ceketinin düğmelerini açtı, yine aynı elle mendilini çıkardı, yüzünün terini sildi.

— Ölükdıran rüzgârı esmeden önce saat altı sularında hava hep böyle bunaltıcı sıcak oluyor, dedi.

— Ölükdıran geldi bile bayım. Rüzgârını almadınız galiba.

James Bond başını ağır ağır konuşan kişiye çevirdi. Büyük salon alacakaranlıktı. Bond loş ışıkta uzun boylu adamın yalnızca silüetini görebildi. İçeri giren adam elinde bir valiz taşıyordu. Valizi yere bıraktı, tezgâha geldi. Pabuçlarının tabanı kauçuk olmalıydı, çünkü hiç ses çıkarmıyordu yürürken. Tiffy tezgâhın gerisinde sinirli sinirli kıpırdandı, sonra bir düğme

"çıt" etti. Duvarlardaki küflü duylara takılı yarım düzine kadar zayıf ampul, yanıverdi.

Bond rahat bir ifadeyle:

— Yüreğimi ağzıma getirdiniz, dedi.

Scaramanga gelip tezgâha yaslandı. Gizli Servis' in arşiv bölümündeki fişten verilen eşkâl tam tamına doğruydu. Fakat o eşkâlde bu iri yapılı adamın kedi kadar çevik olduğundan, geniş omuzlarından, dar kalçalarından ve soğuk donuk bakışlardan söz edilmemişti. Sirtında gayet iyi dikilmiş tek düğmeli haki renk bir takım elbise, ayaklarında da kahverengili beyazlı bir ayakkabı vardı. Boynuna kravat yerine beyaz ipek bir fular bağlamış, fuları da gömleğine minyatür tabanca şeklinde altın bir kravat iğnesiyle tutturmuştu. Bu kıyafetin insana gülünç gelmesi gerekirdi, ama adam zarifyapısından dolayı hiç de öyle görünmüyordu.

— Ben bazen insanların yüreklerini değil de ayaklarını harekete geçiririm. Onları dans ettirir sonra da ayaklarından vururum.

Amerikan aksanıyla konuştuğu İngilizcesinde, zerre kadar yabancı şivesi yoktu.

Bond:

— Oldukça katı bir önlem, dedi. Neden yapıyorsunuz bunu?

— Son keresinde beş bin dolar için yapmıştım. Galiba benim kim olduğumu bilmiyorsunuz. Şu ekşi suratlı kız adımı söylemedi mi size?

Bond Tiffy'ye baktı. Korkudan donakalmıştı.

— Neden söylesin, dedi Bond. Ben de neden bilmek isteyeyim?

Bir altın parıltısı hızla yanıp söndü Scaramanga'nın elinde. Şimdi elindeki tabancanın ucundaki ufak siyah namlu Bond'un göbeğine çevrilmişti.

— Bunun yüzünden. Hem sen burada ne aradığı-

nı anlat bakalım, yabancı. Senin gibi şehirli bir beyzadenin 3 1/2 numaraya gelmesi biraz garip bence. Aslına bakarsan Sav La Mar'a düşmesi de garip. Sakın polisten falan olmayasın? Veya polisin yakın dostlarından falan? Ha?

— Kam er adı

Bond yapma bir hayret ifadesiyle ellerini havaya kaldırdı. Tiffy'ye doğru dönerek:

— Kim bu adam? Silah zoruyla Jamaika'ya tek başına fethe kalkışmış biri mi? Sirkten kaçmış bir palyaço mu yoksa? Sor bakalım şuna ne içer? Kim olursa olsun o tabanca çekişi güzel numaraydı doğrusu.

Adamın bir dakika önce tetiği çekip vücudunu delik deşik etmesine ramak kaldığını biliyordu Bond. Silah yasasıyla yaşayan fedailerin gururuna dokunmak gerekirdi. Bir an kendini karnına bir kurşun yemiş, elinde tabancasına uzanacak kadar hal kalmamış durumda yerde kıvrılırken hayal etti. Tiffy'nin yüzünde artık deminki güzellikten eser kalmamıştı. Yüzü gerilmiş, donuk bakışlarla Bond'a bakıyordu. Bu meçhul erkek hoşuna gitmişti. Fakat deminki sözlerden sonra, adamı ölü farzediyordu. İdam fermanı çoktan hazırlanıp imzalanmıştı kızın gözünde. KlingD klingler, Joe ile May de aynı elektrikli havayı sezmişlerdi. Kulakları sağır eden sesler çıkararak havalandılar, gecenin karanlığında kaybolmak isteyen hırsızlar gibi açık pencereye yöneldiler.

45'lik Colt'un uğultusu kulakları paraladı. İki kuş darmadağın oldu. Tüpleri ve pembe et parçaları ıssız caddeye şarapnel parçaları gibi dağıldı.

Bir an, kulakları donduran bir sessizlik çöktü odaya. James Bond bir milim bile kıpırdamadı. Gergin havanın dağılmasını bekleyerek olduğu yerde kaldı. Tiffy küfürle karışık bir çığlık atarak Bond'un Red Stripe şişesini kaptı ve beceriksiz bir hareketle firD

lattı. Salonun arka tarafında bir cam şangırdadı. Tiffany o cılız isyan hareketinden sonra bankonun ardında dizlerinin üstüne çöktü ve hıçkırıklarla boğularak bir sinir nöbeti geçirmeye başladı.

James Bond birasının kalanını içti, ağır ağır ayağa kalktı, Scaramanga'ya doğru yürüdü. Tam onun yanından geçerken, adam sol kolunu ağır bir hareketle uzattı, Bond'u pazısından yakaladı. Tabancasının namlusunu burnuna doğru kaldırdı, zarif bir hareketle dağılan dumanı kokladı. Donuk bakışlı ela gözleri bir garip bakıyordu:

— Ölümün kokusu bir başkadır bayım, dedi. Bir denemek istemez miydiniz?

Pırıl pırıl parlayan tabancayı Bond'a adeta bir gül sunarmış gibi uzattı.

Bond durduğu yerde sanki taş kesilmişti.

— Kendine gel, dedi. Çek elini kolumdan.

Scaramanga'nın kaşları çatıldı. O yavan, kurşun gibi bakışlarla Bond'u sanki ilk kez görüyormuş gibi süzdü. Sonra bıraktı kolunu.

Bond tezgâhın arkasına dolandı. Scaramanga'nın kendisini alaylı bir gülüşle izlediğini gördü. Tiffany'nin yanına eğildi. Genç kız tekmedenmiş bir köpek yavrusu gibi acı hıçkırıklarla ağlıyordu. Caddenin aşığlarında bir yerde hoparlörden bir kalipso sesi gelmeye başladı.»

Bond adamın gözlerinin içine baktı:

— Teşekkür ederim. Ölümün kokusunu çok iyi bilirim. Ve sana Berlin ürünü kokuyu salık veririm. Ama 1945 yılının ürünü olsun.

Dostça, ama ince bir alay taşıyan ifadeyle güldü:

— Ama sen o tarihte ölümün kokusunu tadamadın yacak kadar gençtin herhalde...

VI. BÖLÜM

KOLAY KAZANÇ

Bond, Tiffy'nin sağ yanağına sertçe iki tokat attı. Sonra da sol yanağına. Kızın yaşlı gözlerindeki bakış normale dönmeye başladı. Elini yanağına götürdü, hayretle Bond'a baktı. Bond ayağa kalktı. Bir bez alıp muslukta ıslattı. Sonra eğildi, bir kolunu genç kızın vücuduna dolayıp, ıslak bezle hafif hafif yüzünü sildi. Kızı ayağa kaldırdı, tezgâhın arkasındaki rafın üzerinde duran el çantasını eline verdi:

— Haydi, artık uzatma Tiffy, dedi. O güzel yüzünün makyajını tazele bakayım. Biraz sonra müşteriler gelmeye başlayacak. Bu evin bir numaralı hanımı müşterilerin karşısına güzel bir yüzle çıkmalı...

Tiffy çantasını açarken Scaramanga'ya baktı. O biçimli dudaklar vahşi bir sırıtmayla gerildi. Sadece Bond'un duyabileceği kadar hafif bir sesle, yılan tıslar gibi:

— O aşâğılık herifin hesabını göreceğim. Yukarda tepede Edna Ana var. Portakal Tepesi tarafında. Büyücülerin en müthişidir. Yarın oraya gideceğim. Birkaç gün sonra bu herif neye uğradığını anlamayacak, dedi.

Bir ayna çıkararak makyajını tazelemeye başladı. Bond elini cebine attı. Cebinden birer sterlinlik beş banknot çıkarıp saydı. Onları kızın çantasına tıktı:

— Burada olup bitenlerin hepsini unut. Bu parayla kendine cici bir kanarya alabilirsin. Sana arkadaşlık eder. Hem sonra yem verirsen çok geçmeden bir, iki klingCkling kuşu daha gelir sana.Onları da alıştırırsın.

Kızın omuzunu okşayarak oradan ayrıldı. Tekrar Scaramanga'nın yanına geldi.

— Az önce yaptığını sirkte yapsaydın (Sirk sözünü kasıtlı olarak ikinci kez kullanmıştı) iyi bir numara olurdu, fakat kıza çok dokundu. Üç beş kuruş ver ona.

Scaramanga ağzının içinde geveleyerek:

— Daha neler, dedi.

Sonra kuşkuyla Bond'a baktı:

— Hem sonra nedir bu sirk lafları? dedi. Sen şu olduğun yerde kal da sorularımı cevapla bakalım. Polisten misin? Halinde bir polis havası var. Değilsen bile ne arıyorsun burada?

— Kimse bana emir vermeye kalkışamaz, dedi Bond. Emri hep ben veririm.

Odanın ortasına yürüdü ve bir masaya oturdu:

— Gel otur da omuzuma yaslanıp durma. Ben payanda değilim, dedi.

Scaramanga omuz silkti, bir iki büyük adım attı, iskemlelerden birini kaptı çevirdiği gibi bacaklarının arasına soktu, sonra tersine oturdu ve sol kolunu iskemlenin arkalığının üzerine sarkıttı. Sağ kolunu ise kalçasının üzerine, fildişi tabancasının yanına koydu. Bond, bir silahşor için bunun mükemmel bir pozisyon olduğunu bilirdi. Bir çatışma olduğu takdirde iskemlenin madeni arkalığı vücudun hayati noktalarını bir kalkan gibi korurdu. Çok dikkatli ve çekirdekten yeD

üşme bir adam olduğu kesindi karşısındakinin. Bond her iki elini de masaya koyarak neşeyle:

— Hayır, dedi. Polisten falan değilim. Adım MarkHazard. "Tarnsworld Consortium" adlı bir şirket hesabına çalışıyorum. Frome'de WISCO şeker çiftliğinde işim vardı. Bilir misin o çiftliği?

— Bilir misin ne demek? Ne iş vardı orada?

— Sen de ne tez canlı adamsın birader! Önce sen söyle bakalım, kimsin, ne iş yaparsın?

— Scaramanga adım. Francisco Scaramanga. İşçi ilişkileri üzerinde çalışırım. Adımı duymuşluğun var mı?

Bond kaşlarını çattı:

— Var diyemem. Duymuş olmam mı gerekiyordu?

— Duymamış olanların çoğu öbür dünyaya göç ettiler.

— Benimkini duymamış olanların çoğu da öbür dünyaya göç ettiler.

Bond arkasına yaslandı. Bacak bacak üstüne atıp bir eliyle ayak bileğini kavradı. Bu haliyle kalantor kulüp üyelerine benziyordu. Alaycı bir sesle sürdürdü konuşmasını:

— Sekiz sıra madalyalı, cepheden yeni gelmiş bir kahraman edasıyla konuşmasan daha iyi edeceksin. Örneğin, yedi yüz milyon Çinliden hiçbiri senin ya da benim adımı duymuş değildir. Küçük bir havuzda yaşayan bir kurbağadan başka nesin ki?

Scaramanga karşılık vermedi. Düşünceli bir tavırla:

— Evet, dedi. Karayıpları oldukça ufak bir göl sayabilirsin. Fakat bu gölde de nefis balıklar yakalanabilir. "Altın Tabanlı Adam". Böyle derler bana buralarda...

— Tabanca işçi sorunlarını halletmekte çok praD

tik bir araçtır. Frome'da bir hayli işimize yarayabilirsin.

— Başınız dertte mi yoksa orada?

Scaramanga bu işe sıkılmış gibiydi.

— Evet, şekerkamışı tarlalarında durmadan yangınlar çıkıyor.

— Senin işin o konuyla mı ilgili?

— Aşağı yukarı. Çalıştığım şirketin uzmanlık alanlarından biri de sigorta soruşturmasıdır.

— İş yerinde güvenlik önlemleri ha? Daha önce de rastladım senin gibi işlerde çalışanlara. Şimdi seni görünce neden polis kokusu aldığımı anladım.

Scaramanga önsezisinde yanılmamış olduğunu anlayınca bayağı keyiflenmişti. Rahatlamış bir ses tonuyla sordu:

— Peki bir sonuç verdi mi bari soruşturman?

— Birkaç Rastafari yakaladım. Hepsini temizleyip buralardan uzaklaşmak çok daha hoşuma giderdi ama iki gözleri iki çeşme sendikalarına başvurdular. Müslüman oldukları için kendilerine kötü muamele yapıldığından şikâyet ettiler. Bunun üzerine aleyhlerine başlatılan işlemi durdurduk. Senin anlayacağın, yakında yeniden başlar yangınlar. İşte bu yüzden demin Frome'da bileğine ve silahına güvenen bir adamın çok işimize yarayabileceğini söyledim. Senin mesleğin de aşağı yukarı bu sanırım, değil mi?

Scaramanga Bond'un hafif alaylı bir ifadeyle sorduğu bu soruyu duymazlıktan geldi. Cevap vermek yerine:

— Silah taşır mısın? diye sordu.

— Tabii, Rastafarilerin peşinden silahsız gidilir mi?

— Ne tip silah taşırırsın?

— Walther PPK. 7.65'lik.

— Evet, etkili silahtır.

Scaramanga tezgâha döndü:

— Hey, soğuk kedi! Kendine geldiyse iki Red Stripe getir bize.

Tekrar masaya döndü. Bond'un gözlerinin içine bakarak:

— Bundan sonra ne yapacaksın?

— Bilmem. Londra ile ilişkiye geçip bu bölgede halletmemi istedikleri başka bir iş olup olmadığını soracağım. Fakat acelem yok. Aslında bir bakıma serbest çalışıyor sayılırım. Benimki işin çıkmasına bağlı. Neden sordun? Bir teklif falan mı var?

Tiffy tezgâhın ardından çıkıp yanlarına gelene kadar cevap vermedi adam. Sonra gelip üzerinde şişelerle bardaklar bulunan metal tepsiyi Bond'un önüne koydu. Bir kerecik başını çevirip bakmamıştı Scaramanga'ya. Scaramanga havlar gibi kesik bir kahkaha attı. Elini ceketinin iç cebine attı. Timsah derisi bir cüzdandan bir yüz dolarlık çıkarıp masanın üzerine koydu.

— Hadi bakalım artık barışalım güzelim. Arada bir şu bacaklarını aralasan daha cici bir kız olurdu. Haydi gül bakalım, etrafım da asık suratlı insanlardan hoşlanm am.

Tiffy banknotu aldı:

— Teşekkür ederim bayım, dedi. Paranızı nasıl harcayacağımı bilerseniz çok şaşırdınız.

Adama uzun sert bakışlarla baktı, sonra topuklarının üzerinde dönüp uzaklaştı.

Scaramanga omuzlarını silkti. İki adam da bardaklarını doldurup içtiler. Scaramanga cebinden lüks bir puro tabakası çıkardı, içinden ince kalem gibi bir yaprak sigarası alıp yaktı. Dumanı dudaklarının arasından hafif hafif bıraktı, sonra ince dumanı burun deliklerinden tekrar çekti. Bu işi birkaç kez tekrarladı. Bir yandan da Bond'u sözüyordu Nihayet:

— Şöyle ayaküstü para kazanmak ister misin? diye sordu. Bin dolar mesela.

— Neden olmasın? dedi Bond.

Bir an duraklayıp, "mümkündür" diye devam etti. "Senin yakınında kalmak fırsatı yaratacaksa kabul dostum" demek istiyordu.

Scaramanga bir süre konuşmadan sigarasını içti. Dışarıda bir araba durdu. Kahkahalarla gülen iki adam hızlı adımlarla merdivenleri çıktılar. Boncuklu perdeden içeri girer girmez gülmeleri kesildi. Kıyafetlerinden işçi oldukları anlaşılıyordu. Bankoya doğru sessizce gittiler, Tiffy ile fısıldaşarak konuşmaya başladılar. İkisi de tezgâhın üstüne birer paund koydular. Sonra beyaz adamların mümkün olduğu kadar uzaktan bir tur atarak salonun arkasındaki boncuklu perdeden geçip gözden kayboldular. Bond adamların biraz uzaklaştıktan sonra yeniden gülüşerek konuşmaya başladıklarını duydu.

Scaramanga gözlerini bir an bile Bond'un yüzünden ayırmam ıştı.

— Başım da bir dert var, dedi. Ortaklarımdan bazıları bu N egril projesiyle ilgilenmeye başladılar. Arazinin en sonundaki Kanlı Körfez adı verilen yer. Bilir misin orasını?

— Haritayı incelerken gördüm. Hemen Yeşil Ada Limanı'nın berisinde değil mi?

— Tamam. Senin anlayacağın, bu işte benim de bazı hisselerim var. Onun için orada bir otel inşa etmeye başladık Birinci katını, lobisini, konferans salonlarını, restoranını filan da tamamladık. Fakat o sırada turist akını hafifledi... Amerikalılar, Küba'ya fazla yakın olduğu için eskisi gibi adaya sık gelmiyorlar. Tabii ki, daha başka nedenler de vardır. Bankalar da güçlük çıkartmaya başladı. Para sıkıntısı belirdi. Beni anlayabiliyor musun?

— Demek canını sıkıttı bu inşaatın durumu?

— Tamam. Onun için birkaç gün önce geldim. Thunderbird Oteli'nde kalıyorum. En önemli ortaklardan beş.altısı inşaat yerinde bir toplantı için uçakla geliyorlar. Yani inşaatı ve o bölgeyi gözden geçirmek için. Sonra kafa kafaya verip bundan sonra ne yapacağımızı kararlaştıracacağız. O adamları en iyi şekilde ağırlamak istiyorum. Onun için Kingston'dan nefis bir kombo ekibi, kalipso, limbo şarkıcıları, güzel kızlar getirttim. Ne mümkünse yaptım yani... Grup halinde denize girip yüzeceğiz. İnşaat sahasının en önemli özelliklerinden biri de bir zamanlar şekerkamışı taşıyan ufak bir tren hattı olması. İnşaat yerinden Yeşil Ada Limanı'na kadar uzanır. O limanda da 13,5 metre boyunda bir Criscraft Roamer tipi motorum var. Derin deniz balıkçılığı için. O tekneyle de denizde ayrıca gezintiye çıkacağız. Anlıyor musun? Çok iyi vakit geçireceğiz.

— Onlar da bu arada o kadar eğlenecek ve o kadar memnun kalacaklar ki, senin hisselerini de satın alacaklar, öyle mi?

Scaramanga öfkeyle kaşlarını çattı:

— Ne münasebet! Sana bin doları böyle garip düşüncelere kapılaşm diye vermiyorum, anladın mı?

— Niçin veriyorsun öyleyse?

Scaramanga bir iki dakika puronun dumanını ağzından çıkarıp burnundan geri çekmeye devam etti. Bu hareket onu yatıştırıyor gibiydi. Alnındaki kırışıklar kayboldu.

— Bu ortaklardan bazıları zorlu kişilerdir. Hepimiz hissedarız bu işte. Fakat hissedar olmak dost olmak değil tabii. Anlıyor musun? Herbirinin kendi çıkarı açısından neler düşündüğünü anlamak için bazen onların ikisini üçünü toplayıp özel olarak görüşmek isteyeceğim. Küçük toplantılar yapacağım yani. Belki

bu sırada öbürleri, yani özel toplantıya katılmayanlar bundan kuşkulandı toplantıya zorla girmek isteyebilirler. Seni muhafız olarak çalıştırmayı düşünüyorum. Eh, ne de olsa güvenlik işlerinden anlıyorsun. Yaptığın iş de az çok buna benziyor. Toplantılardan önce odaları kontrol edip gizli mikrofon vs. yerleştirilip yerleştirilmediğini kontrol edebilir, toplantı sırasında da kapının önünde bekleyerek kimsenin yaklaşmamasını, adamlarla yalnız kalmamı sağlayabilirsin, diye düşündüm. Çakıyor musun manzarayı?

Bond kendini tutam ayarak güldü:

— Yani bir çeşit fedailik yaptırmak istiyorsun bana? öyle mi?

Scaramanga'nın kaşları yine çatılmıştı:

— Bunda o kadar garip ne var bayım? önerdiğim para iyi para değil mi? Üstelik, Thunderbird gibi lüks bir otelde üç dört gün yan gelip eğleneceksin. Sonunda bin dolar. Bu teklifte o kadar acayip olan ne var ki?

Scaramanga yaprak sigarasını masanın altına attı ve hınçla bastırarak ezdi.

Bond düşünüyormuş gibi ensesini kaşdı bir süre. Gerçekten de düşünüyordu... Hem de nasıl! Scaramanga'nın kafasından geçenlerin hepsini kendisine anlatmadığını çok iyi biliyordu.

Bond bir sigara yakarak:

— Ben sadece senin gibi ustaca silah kullanan birisinin muhafız tutmak istemesine güldüm, dedi. Fakat duruma bakılırsa, çok eğlenceli bir iş olacak. Tabii, kabul ediyorum, geleceğim. Ne zaman başlıyorum işe? Arabam yolun aşağısında duruyor.

Scaramanga ceketinin kolunu sıyrıp altın kol saatine baktı.

— Saat 6.32, dedi. Arabam gelmiş olmalı. Haydi gidelim. Yalnız bir noktayı unutma meçhul adam:

Çok çabuk tepem atar, bilesin. Anlaşıldı mı?

Bond rahat bir ifadeyle:

— Deminki masum kuşların başlarına geleni gördüm, dedi. Birbirimize kızmamız için ben bir neden göremiyorum.

Scaramanga kayıtsız bir sesle:

— Peki öyleyse, dedi.

İkisi de kalktılar. Scaramanga salonun arka tarafına yürüyerek valizini aldı. Geniş adımlarla ön kapıya doğru ilerledi ve merdivenden indi.

Bond çabucak tezgâha gitti.

— Hoşça kal Tiffy", dedi. inşallah bir gün yine yolum bu taraflara düşer de gelirim. Biri gelip beni soracak olursa, Kanlı Körfez'deki Thunderbird Otelinde olduğumu söyle, olmaz mı?

Tiffy' elini uzatıp ürkek bir hareketle yakasına dokundu:

— Orada çok dikkatli olun Bay Mark. O otel gangster parasıyla çalışıyor. Kendinize çok dikkat edin olmaz mı?

Hafifçe eğilerek fısıldadı.

— O adam bugüne kadar karşılaştığım insanların en kötüsüdür. O valizin içinde esrar var. Rasta bu sabah getirip bıraktı onun için. Kokladım, esrar kokusu var.

Genç kız alelacele fısıldadığı bu bilgilerden sonra çabucak geri çekildi.

— Sağolasm Tiffy', dedi Bond. Edna Ana'ya söyle, ona sıkı bir büyü yapsın. Bir gün sana anlatırım nedenini. Umarım fırsat olur. Haydi hoşça kal.

Evden hızla çıkıp merdivenlerden indi ve caddeye çıktı. Kırmızı bir Thunderbird spor araba egzozu lüks bir deniz motoru gibi sesler çıkararak binanın önünde onları bekliyordu. Şoför bir Jamaikalıydı. Gayet şık giyinmişti, kafasında bir kasket vardı. Otomobilin teld

siz anteninde takılı kırmızı ufak bir bayrağın üzerinde altın harflerle "Thunderbird Oteli" yazılıydı. Scaramanga şoförün yanında oturuyordu.

Sabırsızlanarak:

— Bin arkaya, dedi. Seni arabanı bıraktığın yere götürürüz. Ondan sonra da arkamızdan gelirsin. Yol biraz ileride düzeliyor.

James Bond arkaya bindi. Tam Scaramanga'nın arkasına oturdu. Adamı eski Gestapo, şimdiki KGB usulüyle hemen oracıkta ensesinden vurup vurmamaD yı düşündü. Fakat birçok nedenden dolayı yapamadı bunu. Bir kere, öteden beri soğukkanlı bir şekilde cinayet işlemek yapısına uygun değildi. İkincisi içinde bu adamı temizleme zamanının daha gelmemiş olduğuna dair bir önsezi vardı. Üçüncüsü Scaramanga'yı öldürürse, şoförü de hemen oracıkta öldürmesi gerekecekti ki, bunu istemiyordu. Bu nedenlere bir de gecenin yumuşaklığı ve caddenin aşağısındaki hoparlörden gelen müzik sesi eklenince içinden "hayır" dedi. Araba Aşıklar Yolu'ndan aşağıya, deniz kıyasına inerken bu "hayır"m hem emre karşı gelmek hem de büyük bir çılgınlığa kalkışmak olduğunu çok iyi biliyordu...

VII. BÖLÜM

HAYALÎ MÜLK

Karanlık bir gecede bir yere, özellikle daha önce hiç görmediği yabancı bir diyarda bir yere geldiği zaman en cesur, en gözüpek insan bile sıradan bir turistin duyduğu çekingenliği ve ürkekliği duyar.

James Bond, Jamaika'nın coğrafyasından iyi kötü anlardı. Yol boyunca, sol tarafında denizin olduğunu biliyordu. Öndeki arabayı takip ederek gözalıcı bir kapıdan girip iki yanında genç Royal palmyeleri dikili geniş bir bulvardan yukarıya doğru çıktığı sırada, çok yakındaki plajdan gelen dalga seslerini duydu. Şekerkamışı tarlalarının Thunderbird Oteli'ne ait araziye çeviren yeni yüksek duvarın hemen ötesinde başladığını tahmin etti. Tepelerin ardından hafif bir bataklık kokusu da geliyordu. O tepeleri yolda gelirken ay ışığı altında belli belirsiz görmüştü. Fakat bu tahminlerin dışında, nerede bulunduğu ve yaklaştığı yerin nasıl bir yer olduğu konusunda en küçük bir bilgisi yoktu. Bu durum Bond'un bütün huzurunu kaçırdıyordu.

Bir gizli ajan için ilk ilke bulunduğu yerin coğrafyasını iyi bilmek, o yere giriş çıkış konusunda bild

gi sahibi olmak ve dış dünyayla ilişki sağlamaktır. James Bond bir saattir bilinmeyen bir semte doğru araba sürdüğünü ve kendisiyle ilişkiye geçebilecek en yakın kimsenin de elli kilometre uzaktaki genelevde çalışan bir kız olduğunu düşündükçe rahatı kaçırıyordu. Durumu hiç de parlak değildi doğrusu.

Öndeki arabanın ışıklarını yedi, sekiz yüz metreden gören biri düğmelere basmış olmalıydı. Çünkü birdenbire ağaçlar arasında parlak ışıklar yandı ve nihayet son virajı da aldıktan sonra otel görüldü. Işıklandırma gayet ustalıkla yapılmıştı. Daha tamamlanmamış inşaatı ait iskeleler zifiri karanlıkta kaldığı için gözüküyor, otelin biten giriş katıyla cephesi ön plana çıkıyordu. Büyük, pembe ve beyaz renklerle dekore edilmiş giriş bölümü, otele asil bir görünüş veriyordu. Bond dış kapıdaki diğer arabanın arkasında durduğu zaman cephedeki pencerelerin gerisinde ışıl ışıl yanan avizelerin altında siyahlı beyazlı mermer zeminini gördü. O sırada şef garson yanındaki siyah ceketli kırmızı pantolonlu Jamaikalı maiyetiyle birlikte telaşla merdivenlerden indi. Scaramanga'ya büyük bir saygı ve ilgi gösterdikten sonra bavulları alıp küçük bir konvoy halinde hole girdiler. Bond müracaatı m arasında uzatılan fişe adını "Mark Hazard", adresini de Transworld Consortium'un sicilli ticarete kayıtlı adresi Kensington Caddesi olarak yazdı.

O sırada Scaramanga otelin müdürü olduğu anlaşılan bir adamla konuşuyordu. Temiz yüzlü, zarif giyimli bu gencin Amerikalı olduğu belliydi. Scaramanga Bond'a döndü:

— Batı Kanada'daki 24 numarada kalacaksın, dedi. Ben de hemen yanındaki 20 numaradayım. İstediklerini oda servisine söylersin. Sabah onda görüşürüz. Adamlar da Kingston'a öğle sularında gelecekler, tamam mı?

Bakışlarından alacağı cevaba hiç aldırmadığı bel liydi. Bond "Tamam " diye cevap verdikten sonra va lizini taşıyan komilerden birini izleyerek kaygan mer mer holü geçti, lobinin sol tarafındaki bir kemerden girip baştan aşağı mavi Wilton halısı ile kaplanmış uzun beyaz bir koridordan yürüdü. Havada taze bo yayla Jamaika sedirinin kokusu vardı. Kapılar ve elektrik tesisatı son derece zevkle yapılmıştı. Bond'un odası hemen hemen koridorun en sonunda, soldaydı. 20 numara da onun tam karşısındaydı. Odaya girince içerde klima cihazının çalıştığını gördü. Burası gayet hoş çift yataklı, modern bir yatak odasıyla gri beyaz bir banyodan ibaretti. Bond klimanın düğme sini kapatarak camı açtı. Bir an uçsuz bucaksız denizi, göz alabildiğine uzanan kumsalı ve palmiyeleri seyre daldı. Bond sol tarafta, giriş kapısından dağılan sarı ışıktaki, birisinin arabayı çalıştırdığını gördü. Tahmi nen otelin arka tarafındaki park yerine gidiyor olmalıydı. Tekrar odasına döndü. Odaya yukarıdan aşağıya çok dikkatli bir şekilde kontrol etti. Kuşku uyan dıran tek şey, iki kişilik yatakla telefonun hemen yu D karsında duvarda bulunan büyük tabloydu. Tablo Ja maika pazarından bir görüntüyü resmediyordu. Ma halli bir ressam tarafından yapılmıştı anlaşılın. Bond tabloyu kaldırdığında arkasındaki duvarın maun ol duğunu gördü. Sonra telefonu incelemek için cebin den bir çakı çıkardı. Ahizeyi oynatmadan dikkatlice onu ters çevirip yatağın üzerine koydu. Hiç gürültü yapmadan telefonun altındaki kapağı çıkardı. Tabla nın iç tarafında ufak bir mikrofon vardı. Bu mikro fon iki kabloyla telefon içindeki ana kabloya bağlanı yordu. Bond telefonun alt kapağını yine vidaladı, son ra hiç ses yapmadan eski yerine koydu. Bu aleti tanı yordu. Transistorlu bir dinleme cihazıydı. Odanın ne resinde olursa olsun, normal bir konuşmayı alabilecek

güçteydi. Yatmadan önce sofu bir katolik gibi yüksek sesle dua etmek geldi aklına. Tam, merkezi ses.Nalma cihazının faaliyet programına uygun bir açılış olurdu doğrusu.

James Bond üç beş parça eşyasını valizden çıkardı, sonra oda servisine telefon etti. Jamaikalı bir ses cevap verdi. Bond, bir şişe Walker de Luxe Burbon ısmarladı, üç bardak buz ve saat dokuz için de Benedict usulü yumurta söyledi. Sonra soyundu, tabancasıyla kılıfını bir yastığın altına soktu, zile basıp komiyi çağırıldı. Elbiselerini ütüye gönderdi. Önce sıcak sonra soğuk bir duş aldı. Ayağına bir külot geçirene kadar burbonu da geldi.

James Bond bardağına buz ve üzerine de üç parmak burbon koydu. Pencerenin önüne bir sandalye çekti, onun yanına alçak bir masa koydu, valizinden Jack Kennedy'nin "Fazilet Mücadelesi" adlı kitabını aldı ve rasgele açtı. Edmund G. Ross'un "Eğilip açık mezarımın içine baktım" sözleriyle başlayan bölümü açılmıştı. Gidip pencere önüne oturdu. Burbonu iki yudumda içti, boğazında ve midesinde tatlı bir yanma duydu. Bardağını tekrar doldurdu, bu defa daha hafif bir içki yapmak için daha fazla buz koydu. Arkasına yaslandı ve Scaramanga'yı düşünmeye başladı.

Scaramanga'da mutlaka bu odanın bir yedek anahtarı vardır diye düşündü. Bond, ertesi gün kapısının altına sokmak için bir takoz yapmaya karar verdi. Bu gecelik, valizini dikine bir şekilde kapının arkasına dayadı. Sonra valizin üstüne üç içki kadehi koydu. Bu, çok basit bir kapandı. Ama oldukça etkiliydi. Böylelikle elinde yedek anahtar da olsa, birisinin odasına sessizce girmesi mümkün değildi. Sonra şortunu ayağından çıkardı ve çırılçıplak yatağa girip uykuya daldı.

Sabaha karşı iki civarında kan ter içinde bir kâD

busla uyandı. Düşünde bir kaleyi savunuyordu. Çevresinde başkaları da vardı. Ama bunlar kaleyi korumak yerine etrafta amaçsızca dolaşıyor, savunma için çaba harcamıyorlardı. Bond onları yardıma çağırıldığı zaman da duymamış gibi davranıyorlardı. ScaramanD ga, kalenin dışında, açıktaki ovada muazzam bir altın topun yanbaşımda bir sandalyeye tersine oturmuştu. Zaman zaman uzun purosunun ateşini topun arkasındaki bir noktaya değdiriyordu. Toptan bir alev sütunu yükselmesine rağmen hiç ses çıkmıyordu. Sonra futbol topu büyüklüğünde bir şarapnel havaya yükseliyor ve gelip korkunç bir çatırdıyla kalenin içine düşüyordu. Bond'un elinde ise bir okla yandan başka silah yoktu. Elindeki oku da kullanamıyordu. Çünkü ne zaman oku elindeki yayın üzerindeki oyuğa yerleştirip çekmek istese, ok elinden kayıp yere düşüyordu. Kendi beceriksizliğine küfrediyordu. Neredeyse muazzam bir şarapnel durduğu yere düşecekti. Scaramanga bir kez daha uzun purosunu topun ateşleme yuvasına dokundurdu. Siyah top namludan havaya yükseldi. Bu kez doğruca Bond'a doğru geliyordu. Tam onun önünde bir yere düştü, sonra gittikçe büyüyerek yavaşça ona doğru gelmeye başladı. Bu arada gittikçe kısalan fitilden duman ve kıvılcımlar saçılıyordu. Bond kendini korumak için bir kolunu kaldırmak istedi, kol muüthiş bir acıyla gece masasının yanına çarptı, uyandı.

Bond yataktan çıktı, soğuk bir duş yaptı ve bir bardak su içti. Tekrar yatağına döndüğünde kâbusu unutmıştu, çabucak uykuya daldı ve sabahın 7.30'una kadar mışıl mışıl uyudu. Uyandığı zaman külotunu giydi, kapının arkasına kurduğu barikati kaldırıp koridora çıktı. Sol taraftaki bir kapı doğruca bahçeye açılıyordu. Bond bahçeye çıktı. Çiğ düşmüş yeşil sahayı geçerek plaja doğru yürüyordu ki, sağ ta-

raftaki palmyelerin arasından acayip bir ses duydu. Dönüp o tarafa doğru yürüdü. Gürültüyü yapan Scaramanga idi. Elinde kırmızı bir bornoz tutan yakışıklı bir zenci yanibaşmda dururken Scaramanga da bir trampelen üzerinde egzersiz yapıyordu. Gerilmiş branda üzerinde sıçrarken vücudu ter içinde kalmıştı.

Nefis bir jimnastik gösterisiydi bu. Göğsünün üzerindeki üçüncü meme başı, açık bir hedef oluşturuyordu. Bond çevresinde palmyeler bulunan hilal şeklindeki beyaz kumsala düşünceli düşünceli indi. Scaramanga'nın antrenmanına kafası takıldığı için düşündüğünden daha fazla denizde kaldı.

Yüzme faslı bittikten sonra odasında hızlı ve hafif bir kahvaltı etti ve giyindi. Sıcak yüzünden isteksiz isteksiz koyu mavi takımını giydi, silahlandı, sonra otelin etrafında bir yürüyüşe çıktı. Durumu çabuk kavradı. Geceleyin binanın ışıklı cephesi yüzünden inşaatın yarısını görememişti. Lobinin öbür tarafındaki Doğu Kanadı'nın sıvası ve boyası ne yapıyordu. Otelin ana gövdesi D"T" şeklindeki binanın kuyruğunu oluşturan restoran, gece kulübü, oturma salonları alelacele hazırlanmıştı. En gerekli eşyalarla, halılarla, ışıklandırma düzeni ve rasgele konulmuş mobilyalarla kostümlü bir provaya hazırlanmış gibiydi. Fakat felaket bir şekilde boya ve talaş kokuyordu. Belki de elli işçi aynı anda çalışıyordu. İşçilerden kimi perdeleri asıyor, kimisi elektrik süpürgeleri'le ortalığın tozunu alıyor, kimisi de elektrik düzenini tamamlıyordu. Fakat asıl inşaatta, otelin arka tarafında, bir devin terkedilmiş oyuncaklarını andıran çimento kaDrıştırıcısıyla kompresörlerde, demir karkaslar üzerinde çalışan bir tek kişi yoktu.

Bond otel alanından biraz daha ileri yürüdü. Arabasının nerede olduğunu görmek istiyordu. Arabayı Batı Kanadı'nın arkasındaki ıssız bir park yerin•

de buldu. Güneş biraz sonra arabanın üzerine gelecekti. Bond onu daha ileriye büyük bir kauçuk ağacının altındaki gölgeye aldı. Benzin durumunu kontrol etti, kontak anahtarını da cebine attı. Şimdilik ancak bu kadar güvenlik önlemi alabilirdi.

Bond saatine bir göz attı, sonra ağır ağır geri döndü. Sol tarafta sırf o tesisleri gizlemek amacıyla dikilmiş, ama henüz büyümemiş körpe zakkumların gerisinde mutfaklar, çamaşırhane ve otel personelinin lojmanları, kısacası lüks otellerin arka sokağı vardı. Bond bir müzik sesi duydu. Bir Jamaika kalipsosunun kalp atışlarını andıran bir temposu vardı müziğin. Muhtemelen konukları eğlendirmek için tutulan Kingston kombosu prova yapıyordu. Bond binayı dolaşarak ön tarafa geldi, büyük lobiye girdi. Scaramanga müracaat masasında müdürle konuşuyordu. Bond'un ayak sesini duyunca dönüp baktı ve başıyla kabaca selamladı. Bir gün önceki gibi giyinmişti. Boynundaki beyaz eşarp holün görkemine pek uygundu. Müdüre "Öyleyse tamam" diyerek doğruldu, Bond'a döndü:

— Gel gidip bir konferans salonuna göz atalım, dedi.

Bond onu izleyerek restoran kapısından girdi, sağ tarafta lobiye açılan başka bir kapıdan geçip duvarları baştan başa kadeh ve tabaklarla dolu bir başka lobiye çıktılar. Scaramanga önden yürüyerek ilerde bir oyun ya da mektup odası haline getirilecek olan salona girdi. Bu odada şarap rengi bir halının tam ortasına konulmuş yuvarlak masayla etrafına yerleştirilmiş yedi beyaz maroken koltuk vardı. Her koltuğun hizasında masanın üzerine bloknotlar ve kurşunkalemler konulmuştu. Tam kapıya bakan koltuğun Cherhalde Scaramanga'nın koltuğun önünde beyaz bir telefon bulunuyordu.

Bond odayı dolaştı. Pencereleeri, perdeleri gözden

geçirdi, duvarlardaki elektrik duylarına, prizlerine baktı. Sonra:

— Bu elektrik düğmelerinin ve prizlerin altlarına mikrofon yerleştirilmiş olabilir, dedi. Sonra tabii telefonda da bir dinleme cihazı olabilir. Bir bakmamı istermisin?.....scanned by darkmalt 1

Scaramanga Bond'a bakarak:

— Hayır, gerek yok. İçinde dinleme cihazı var, ben yerleştirdim. Konuşulanların elimde bir kaydı olması gerek.

— Pekâlâ öyleyse. Benim nerede bulunmamı istiyorsun?

— Kapının dışında. Orada oturup bir dergi oku ya da zaman geçirecek başka bir şey bul. Bugün öğleden sonra dört sıralarında bütün ortaklarla genel bir toplantı yapacağız. Yarın da belki daha küçük çapta iki üç toplantı olacak, ama hepsi katılmayacak. Sadece iki üç tanesi. O toplantılar sırasında kimse bizi rahatsız etmemeli, anlaşıldı mı?

— Duruma bakılırsa işim gayet basit. Artık başına bela olabilecek kişilerin isimlerini ve kabaca kimi temsil ettikleri konusundaki bilgileri bana vermenin zamanı gelmedi mi?

— Şöyle otur da bir kalem al eline, dedi Scaramanga. Sonra odanın içinde ağır ağır volta atmaya başladı:

— önce Bay Hendriks var. Hollandalıdır. Avrupalıları, daha çok İsviçrelileri temsil ediyor. Ondan yana endişe etmene gerek yok. Çünkü tartışmadan hoşlanan bir tip değildir. Sonra Sam Binion var. Detroitli.

— Mor Çete'den mi?

Scaramanga volta atarken birden durdu. Oldukça sert bakışlarla Bond'a baktı.

— Bu saydıklarımın hepsi de son derece, saygıdeD

ğer beyefendilerdir, bay bilmem neyin nesî.

— Adım Hazard'dır.

— Peki, Bay Hazard olsun. Konuklarım saygıdeğer kişilerdir, anladın mı? Bu toplantının New York'ta Mafia liderlerin yaptığı Apalachian toplantısı gibi bir şey olacağı falan gelmesin aklına. Hepsi de namuslu işadamlarıdır dostlarımın. Şu Sam Binion mesele? Emlakçılık yapar. Kendisi ve dostları en azından iki yüz milyonluk bir serveti temsil ediyorlar.

— Peki sen kimleri temsil ediyorsun Bay ScaraD m anga?

— Karayip bölgesindeki servetleri.

— Küba kaynaklı mı?

— Karayip bölgesindeki dedim. Küba da Karad yiplerde değil mi?

— Castro parası mı, Batista parası mı?

Yine kaşları çatılmıştı Scaramanga'nım. Sağ elini yumarak Bond'a ters ters baktı:

— Sana fazla üstüme varma dedim, beyzadem, işlerime burnunu sokup durma, yoksa bil ki canın yanacak.

Ve artık kendisine hakim olamıyormuş gibi topuklarının üzerinde döndü, hızla odadan çıktı.

James Bond gülümsedi. Tekrar önündeki listeyi incelemeye başladı. Listedeki isimlerin gangsterler dünyasının en ileri gelen kodamanlarına ait olduğunu hissediyordu. Fakat kendisini en fazla ilgilendiren "Avrupa parasını" temsil eden Bay Hendriks'ti. Bond, "Bu adamın gerçek ismi Hendriks ise ben de arap olayım" diye geçirdi içinden.

Kaleminin kâğıt üzerinde bıraktığı izleri ortadan kaldırmak için bloknotun üstünden üç sayfa yırttı, sonra odadan çıktı, lobiye geldi. Otelin giriş kapısından giren iri kıyım bir adam danışmaya yaklaşıyordu. Yaz sığağında giydiği yünlü takım yüzünden boncuk

boncuk terlemişti. Dışardan bakan biri için sıradan bir insandı. Antwerpli bir elmas tüccarı, bir Alman dişçi, isviçreli bir banka müdürü... Hepsi olabilirdi. Soluk, sert çeneli yüzde kimliğini açığa vuran en ufak bir ipucu yoktu. Ağır evrak çantasını masasının üzerine koydu, sonra boşuk bir Orta Avrupalı şivesiyle:

— Adım Hendriks, dedi. Bana bir oda ayrılmış olması gerekir.

VIII. BÖLÜM

"SANDVIÇLERİ İKRAM ET"

Arabalar birbiri ardından gelmeye başladı. ScaD ramanga konukları karşılamak için bekliyordu. Gelenler ev sahibine ya "Piştov" ya da "Bay S" diye hitap ediyorlardı. Sadece Bay Hendriks hiçbir şey söylemedi ona www.cizgiliforum.com

Bond masada konuşulanları duyabilecek bir uzaklıkta duruyor, tiplere ve yüzlere bakıyor, ezberlediği isimlerin kimlere ait olduğunu kestirmeye çalışıyordu. Aslında hepsi de aynı hamurdan yoğurulmuş gibiydiler. Esmer tenli, sinekkaydı tıraşlı, boyları bir seksen civarında, cılız bir gülümsemeyle aralanmış dudaklar ve sert bakışlı bir çift göz. Komiler, ellerindeki evrak çantalarını almak istediler, ama hiçbiri veremeyle yanaşmadı. Sonra Doğu Kanadı'ndaki odalarına dağıldılar. Bond cebindeki listeyi çıkardı, kafasına iyice yerleşmiş olan Hendriks dışında bütün diğer isimlerin hizasına birtakım notlar düştü. Gengerella'nın karşısına, "İtalyan menşeli, kaba, dudaklarını şapırdatıyor"; Rotkopfa "Küt boyunlu, tamamen dazlak, yahudi." Binion'a "Kepçe kulaklı, sol yanağından çenesine inen bir yara izi var, yürürü

ken topallıyor Garfinkel'e "En zorbası. Dişleri kararmış, sağ koltuk altında silah taşıyor" ve nihayet Paradise'a da "Aktör tipli. Kendinden emin, küstah, dudaklarında daima yapay bir gülümseme var, parmağında da tek taşlı bir yüzük taşıyor" diye yazdı.

Scaramanga geldi yanına.

— Ne yazıp duruyorsun?

— Onlar hakkında ufak notlar alıyorum.

— Ver bakalım şu notlarını.

Scaramanga kesin bir tavırla elini Bond'a uzattı. Bond listeyi ona verdi. Scaramanga listeye yukarıdan aşağı bir göz attı ve geri verdi.

— Anlaşıldı, dedi. Fakat farkettiğin o silahı özellikle belirtmene hiç gerek yoktu. Çünkü bunların hiçbiri silahsız gezmez. Hendriks dışında. Bu adamlar yurtdışına çıktıkları zaman çok sinirli olurlar.

— Neden acaba?

Scaramanga omuz silkti.

— Belki de yerli halktan çekiniyorlar.

— Yerli halktan çekinen son insanlar vaktiyle bu bölgeleri işgal eden Kırmızı Ceketlilerdi. Onun üzerinden de yüz elli yıl geçti.

— Her neyse, bana ne? On iki civarında barda görüşürüz. Seni yardımcım diye tanıtacağım onlara.

— Mükemmel.

Scaramanga'nın kaşları çatıldı. Bond da ağır ağır kendi odasının bulunduğu tarafa yürüdü. Bu adamı sürekli iğneleyecekti. Ta ki, onun sinirlerini iyice bozup silahlı bir düelloya davet ettirinceye kadar. Ancak şimdilik Bond ne kadar sinir bozmaya çalışırsa çalışsın Scaramanga ona katlanacak gibi görünüyordu. Çünkü Bond'a ihtiyacı vardı. Ama, elbette artık daha fazla dayanamayacağı bir an gelecekti. Bu anda tanıklar da hazır bulunmalıydı. O zaman Bond'un çok küçük de olsa bir avantajı olacaktı. Çünkü planı kendisi